

La sessió es reprèn a tres quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'evolució de les llistes d'espera

302-00170/15

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'evolució de les llistes d'espera. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Bé; gràcies, president. Donar les gràcies a tots els diputats i diputades que ens acompanyen en aquesta moció sobre la sanitat pública.

Mirin, els Comuns ho hem explicat aquests dies: nosaltres volem una Catalunya justa, una Catalunya forta, i això, bàsicament, vol dir uns serveis públics forts. I d'això va aquesta moció. I, en definitiva, parlem sobre la situació de la sanitat pública a Catalunya, sobre els reptes, sobre els problemes i també, evidentment, sobre les coses que sí que funcionen. Però és cert que la percepció de la ciutadania, lluny, al nostre entendre, diguéssim, de l'exposició triomfalista que feia la consellera de que tot va bé..., és evident que tenim problemes, reptes, com deia, importants. De fet, hi ha una frase, que crec recordar que deia el conseller Argimon, que crec que n'és un bon resum; és a dir, la sanitat catalana funciona molt bé i funciona bé quan t'has de morir, eh? Jo crec que tenim un sistema públic de salut envejable, no?, comparat,

evidentment, amb molts països a escala europea, però fins i tot a escala global, quan tenim una malaltia greu, però que és evident que tenim problemes greus, que desesperen el conjunt de la ciutadania; per exemple, concretament, amb les llistes d'espera. I d'això també vam parlar a la interpel·lació i també va la moció.

Sobretot, per exemple, en l'atenció primària, eh? No hi ha setmana que, en una visita territorial que fem, en una trobada, ja sigui amb professionals de la salut o, per exemple, també en aquest cas, no?, amb pacients, no ens indiquin els problemes que hi ha per garantir una accessibilitat en un temps que nosaltres entenem prudencial. Tenim l'objectiu d'aquestes quaranta-vuit hores, però ja no en quaranta-vuit hores, sinó fins i tot en cinc dies. Explicava jo a l'anterior intervenció el cas de Vic. Aquest divendres passat era a Almacelles, i m'explicaven com en el centre d'atenció primària d'Almacelles demanaves hora, en aquest cas divendres passat, que era 14 de novembre, i no tenies hora, com a molt aviat, fins a l'1 o el 2 de desembre. És evident que el temps de totes totes depassa i que això no té a veure tampoc amb la programació per motius.

Evidentment, l'altre repte que tenim és en les visites a l'especialista. Jo crec que és evident que les llistes d'espera pugen. Ho he anat a comprovar avui mateix, en aquest cas al web de la Generalitat, hi he anat directament. He fet alguna recerca de casos concrets, no? Per exemple, el mes de novembre de l'any passat, la visita a l'especialista, en aquest cas de cardiologia, eren setanta dies d'espera. Avui –en aquest cas, les últimes dades que tenim són d'octubre del 2025– són setanta-nou dies, eh? Després podríem parlar, en aquest cas, de traumatologia: 2024, novembre en aquest cas, eren bàsicament 124 dies –124 dies, déu-n'hi-do. El problema és que l'octubre del 2025 són 174. Per tant, és evident que les llistes d'espera pugen. O, en aquest cas, ginecologia, eh?, també una especialitat sensible, no? En aquest cas, doncs, fa un any eren seixanta-dos dies; el 2025 en són setanta-set. Per tant, és evident que tenim un problema a resoldre també en les llistes d'espera, en aquest cas per a l'especialista.

I després –i d'això també en volíem parlar especialment avui– hi ha la qüestió de la salut mental, que és un dels reptes, jo diria, principals que tenim. I en aquest cas a nosaltres ens preocupa enormement. Vam tindre també l'ocasió de ser a una

mobilització fa pocs dies a Santa Coloma, en aquest cas en el centre de salut mental de la ciutat, i parlant amb els professionals i també amb els usuaris, ens explicaven jo diria que situacions dramàtiques –dramàtiques, no? Sis mesos per a una visita de seguiment –sis mesos per a una visita de seguiment–, quatre mesos per a una visita urgent. I això el que acaba provocant, com expliquen aquests dies –per exemple, sortia aquesta mateixa setmana publicat a *El Periódico*—..., són situacions jo diria que, també, molt complicades a les urgències psiquiàtriques. És a dir, per tant, tenim, per exemple, en aquest cas, situacions com vuit pacients esperant per a un ingrés psiquiàtric o, en aquest cas, fins i tot quatre dies a urgències esperant per a un ingrés psiquiàtric.

Per tant, és evident que hem de donar-hi resposta. I el Govern ha d'entendre que no hi ha govern de tothom si no hi ha serveis públics per a tothom. I, en aquest cas, crec fonamental que el departament situï com una màxima prioritat per al 2026 la reducció de les llistes d'espera, tant a primària com, evidentment, també en el cas de l'especialista, la visita a l'especialista i, evidentment, també, en aquest cas, a la salut mental. Hem parlat a bastament en aquest Parlament de salut mental. Sempre diem que és una prioritat –ho veiem, no?, en aquest cas també des del covid–, però, malauradament, crec que la ciutadania encara no està veient que els resultats arribin al seu dia a dia.

El president

Gràcies, diputat. Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, per defensar-les davant del Ple, té la paraula en primera instància i en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra el diputat senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, president. Bona tarda, diputats, diputades. Dir-los als senyors dels Comuns, al senyor Cid, que votarem a favor d'aquesta moció. En les línies generals i en el conjunt hi estem d'acord. També compartim aquesta insuficient accessibilitat a l'atenció primària i aquesta falta d'arribar al compromís de l'atenció màxima a les quaranta-vuit hores i, per tant, ens sembla que cal reforçar tot l'àmbit de l'atenció primària, com sempre hem manifestat.

Volem destacar també que ens semblava, quan parlàvem de l'equiparació de convenis –i això és una esmena que vam traslladar–, que calia especificar i deixar de forma ben clara que totes aquestes equiparacions havien d'anar a que cap treballador o treballadora reduís les seves condicions i, per tant, a que hi hagués una millora de les condicions. Ens sembla que va en la línia, tot i que pensem que s'hauria d'avançar. En tot cas, agrair que s'hagi acceptat aquesta esmena.

També ens preocupa especialment tot l'àmbit del Sistema d'Emergències Mèdiques de Catalunya i tota la qüestió de la situació..., i fins i tot alguna cooperativa, que se'ns ha traslladat que està en una situació econòmica molt delicada, que els treballadors n'estan patint les condicions i que no s'està optant per aquesta internalització del Servei d'Emergències Mèdiques, qüestió que a nosaltres ens sembla fonamental i clau i que ja vam plantejar en l'anterior legislatura.

També ens sembla destacar alguna qüestió important, que és que tot aquest element de millorar la situació de llistes d'espera, de reduir-les, no pot recaure, com ha passat, per exemple, en la qüestió de les vacunes sense hora, en els treballadors i treballadores. Cal posar-hi més recursos, i demanem al Govern que posi tots aquests recursos i que no faci recaure totes aquestes millores en el mateix nombre de treballadors i treballadores amb els mateixos recursos de sempre, perquè pensem que, en molts àmbits, els treballadors i treballadores i el personal sanitari ja es troben al límit.

I, finalment, no volíem acabar sense seguir amb un fil que ja ha obert l'anterior diputat, que és parlar d'aquesta situació de les urgències psiquiàtriques a Barcelona. Volíem aprofitar aquest moment i aquests minuts per parlar d'aquesta situació crítica que ens trasllada el personal d'urgències mèdiques de l'àmbit psiquiàtric, sobretot de l'àrea de Barcelona, dels diversos hospitals que hi participen, i que ens diuen que ja fa un mes ho van traslladar al Departament de Salut, i el Departament de Salut no hi ha donat resposta. Estem parlant d'una situació que suposa que en casos d'urgències psiquiàtriques, amb el que això suposa, hi ha fins a quatre dies d'espera –quatre dies d'espera–, exposant malalts i el personal a una situació de risc. Ens diuen que hi ha fins a vuit persones esperant llit aquest darrer cap de setmana, per exemple, en alguns hospitals –aquest darrer cap de setmana, notícia del 19 de

novembre— i ens diuen, com ja hem dit abans, que fa un mes que han posat aquesta situació urgent i dramàtica a la taula del Departament de Salut i que el Departament de Salut no hi ha donat resposta. De fet, el que ha dit és: «No hi ha diners.» I aquesta és la resposta que ha donat el Departament de Salut.

Nosaltres esperem que aquesta crida que estem fent avui des d'aquí, aquesta crida que estan fent els treballadors d'emergències i d'urgències psiquiàtriques, serveixi perquè es prenguin decisions ja del departament i perquè es trobin els diners ja per ampliar els recursos en aquest àmbit. Perquè esperem i no volem que els diners surtin després de que hi hagi una desgràcia com la que va passar el passat mes d'agost a les urgències a Terrassa. Així que, consellera, l'emplacem a que busqui solucions de forma immediata a aquesta qüestió.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Sara Jaurrieta Guarner.

Sara Jaurrieta Guarner

Moltes gràcies, vicepresidenta. Molt bona tarda, consellera, diputades, diputats. En primer lloc, vull agrair al Grup de Comuns la moció presentada, perquè ens permet parlar sobre el sistema sanitari públic català, i agrair-li també la voluntat d'haver incorporat alguna de les esmenes que com a Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, doncs, vam presentar.

Per a nosaltres és una prioritat posar tots els recursos a millorar l'accessibilitat del sistema sanitari públic. De fet, ho tenim en el nostre programa electoral, que el diputat David Cid coneix bé, i, de fet, hem viscut amb molt dolor com, en els darrers catorze anys, des de l'inici de les retallades del Govern d'Artur Mas, el sistema no ha tingut reconeguts els ingressos que requeria. Per tant, estem molt a favor d'assegurar la fiscalitat justa i els ingressos suficients per atendre les necessitats de la població. I veiem amb molta preocupació com, en aquesta darrera dècada, ha anat creixent la doble cobertura a Catalunya: mentre la mitjana d'Espanya té un vint per cent de doble cobertura, a Catalunya ha crescut fins a un trenta per cent en la

darrera dècada i a Barcelona, un quaranta per cent. Això vol dir que les coses no s'han fet bé i que el motiu principal d'aquesta doble cobertura és l'accessibilitat.

Com bé saben, aquest Govern porta quinze mesos treballant, i, per això, lo primer que ha fet ha sigut encarregar a un grup d'experts, anomenat CAIROS, la implementació de la reforma del sistema sanitari públic català. Han començat amb unes proves pilot en vint-i-set centres escollits a tot el territori i ara s'ha iniciat una segona fase que integrarà els serveis de salut, tant d'atenció domiciliària com l'ambulatoria com la cartera de serveis, per millorar l'accés a la ciutadania. I tot això amb l'objectiu de simplificar els circuits, d'estalviar duplicitats i millorar-ne l'accés i l'atenció sanitària a les persones. En aquest centre s'està implantant precisament una programació per motius, i aquesta programació per motius constitueix una garantia i una estratègia per a aquesta accessibilitat en quaranta-vuit hores que nosaltres, doncs, ens hem compromès en poder-hi donar resposta. I aquest model permet, segons criteri clínic, prioritzar l'assistència i l'atenció. Això ens permet evitar assignacions d'atenció immediata que no aporten millores en salut.

Pel que fa a les llistes d'espera, digui que s'està treballant en reduir el seu temps d'espera. De fet –vostè també ho sap–, l'activitat en l'atenció ha augmentat de forma generalitzada. Recordar que els terminis d'atenció estan recollits en un decret on les proves i les consultes de prioritat preferent tenen establerta una referència de trenta dies i les de prioritat ordinària, de noranta dies. «Ojo», atenció amb reduir el temps de les no prioritàries, que és una de les propostes, perquè podrien afectar, precisament, les urgents.

Hi ha uns criteris d'accés, a més, per a aquestes proves, que tenen en compte la prioritització d'aquest accés, no?, i que va relacionada amb la malaltia, sobre com afecta la qualitat de vida, la gravetat d'aquesta malaltia, la comorbiditat que porta, les complicacions greus.

Per altra banda, també en la seva moció parla sobre les millores en les condicions laborals. Constatar el nostre compromís en que així sigui. Ahir, doncs, amb l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària, ho comentàvem també, amb l'homologació i en anar avançant en aquest tema en els dos sistemes, de salut i de serveis socials.

I aquí nosaltres tenim el compromís d'anar avançant en l'harmonització gradual de les empreses públiques, no?

Pel que fa al cribatge de càncer, dir que l'ampliació de les edats ha de ser un procés fet amb rigor, amb recomanació clínica. I recordar que per fer-ho factible calen canvis, canvis en els funcionament dels programes. I que vostès ja deuen saber també que el Ministeri de Salut està estudiant actualment l'ampliació de les dones en la cartera de serveis també, no?

I amb referència al punt de la internalització dels Equips de Coordinació Clínica i Operativa, coneguts com a ECO, i també les unitats pediàtriques del Sistema d'Emergències Mèdiques de Catalunya, dir que s'està executant; amb els mateixos equips, doncs, que van dissenyar aquesta internalització s'està executant aquesta internalització. I aquest procés de transició haurà d'anar acompanyat i acordat amb els agents socials, tant del transport sanitari com del propi SEM, per garantir, així, el consens i els drets de totes les parts involucrades.

Dir, per acabar, que estem molt d'acord també en prioritzar els temes d'atenció en salut mental. I aquí, doncs, també hi ha el compromís, amb acords d'investidura, d'avançar en aquesta línia.

I dir que en global i en conjunt votarem majoritàriament a favor d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Juli Fernàndez i Olivares.

Juli Fernàndez Olivares

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Diputat Cid, en primer lloc, donar-li les gràcies per la proposta de moció presentada i també per la negociació, si en podem dir així, és a dir, per l'acceptació de les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Jo crec que compartim la preocupació de que el sistema públic de salut del nostre país tingui la capacitat de donar resposta a les necessitats de la majoria, a les

necessitats de la gent treballadora, de la gent gran, dels i les joves. I al compartir aquesta inquietud i aquesta voluntat, sempre els hi dic el mateix, però hi ha una part que és imprescindible i que és important –i que no vull esquivar, perquè, si no, pot servir d'excusa–, que és que el nostre país disposi dels recursos que genera i, per tant, que el finançament de Catalunya disposi dels recursos amb què els i les catalanes han contribuït per als seus serveis públics. I, per tant, el principal servei públic que segurament ens dona l'estat del benestar és el sistema de salut públic i universal, i volem que així continuï sent. I estem convençuts que la majoria d'aquesta cambra ho compartim.

La seva proposta de moció se centra en l'atenció primària, i és compartit. M'agradaria posar l'accent en que després d'un any i tres mesos de govern socialista, jo recordo les intervencions abrindades en aquest faristol del Govern a l'ombra dient que tot era molt senzill i molt fàcil d'arreglar. I jo no cauré en aquest error, perquè quan es governa –i vostès fa un any i tres mesos que governen–, veuen que la màgia no existeix.

Potser els hi va servir per governar, però ara les llistes d'espera creixen; els serveis pediàtrics segueixen sense arribar a aquells llocs que vostès deien que havien d'arribar i que explicaven i que utilitzaven com a arma llancívola; els consultoris locals que vostès reclamaven que s'obrissin segueixen tancats; els CAPs que vostès deien que s'havien d'ampliar, ara hi voten en contra.

Utilitzar la salut com a eina partidista mai és bona idea –mai. I espero que, a partir d'aquí, continuem d'una altra manera, perquè el repàs que feia el senyor Cid de les especialitats que han incrementat de dies d'espera són una realitat. És entrar a la web i consultar-ho. Per sort, el sistema de salut de Catalunya és dels més transparents dels que disposem i jo crec que això és un valor que hem de defensar i que ens ha d'ajudar a poder corregir les situacions que ens trobem.

Nosaltres, davant d'aquesta proposta de resolució, d'aquesta moció, hem volgut aportar qüestions que creiem que poden millorar en l'horitzó; qüestions que poden millorar en l'horitzó, perquè ens inquieta que, a més a més de que hi hagi especialitats que incrementin el temps d'espera, aquest increment sigui diferent en funció del lloc del país on vius. I creiem que cal monitorar-ho i que, un cop detectat,

s'hi ha d'actuar, no només ho hem de detectar. I per aquí va una de les nostres propostes acceptades.

L'altra és l'establir un termini màxim garantit. Ens emmirallem en els estàndards europeus, segur que som ambiciosos, però crec que sent ambició és com pots avançar i millorar.

També incorporem, en tota la part dels cribratges, les oficines de farmàcia com a agents de salut que poden ser útils, bé, ho són amb el càncer de còlon, ho són també amb la prova pilot en càncer de cèrvix, i que segur que ens poden ajudar a millorar aquestes taxes de cribratge.

I per últim, també, en la incorporació de nous rols professionals, de professionals de salut que poden ajudar-nos en el sistema: fisioterapeutes, psicòlegs, dietistes i nutricionistes, terapeutes ocupacionals.

I traslladar que és imprescindible que posem el focus en la situació de la salut mental. Tenim una situació molt delicada, n'hem de ser molt conscients. És una qüestió que és dura, però que hem d'abordar, crec, amb l'ambició d'arribar a acords amplis que ens ajudin a corregir situacions que crec que no ens podem permetre i que poden ser potencialment molt doloroses.

Moltes gràcies, diputat Cid. Moltes gràcies al Grup Parlamentari Comuns i a la seva disposició per treballar perquè la salut pública d'aquest país millori i continuï tirant endavant.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable diputat. I a continuació, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ariadna Urroz i Segura.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. Consellera, diputats i diputades... Mirin, amb el Grup dels Comuns saben que tenim moltes diferències, però avui els avanço que estem a favor de la majoria de punts de la moció que avui porten en aquest Ple. Perquè, òbviament,

des de Junts per Catalunya estem a favor d'apostar per l'atenció primària, per la prevenció, per la millora de les condicions professionals dels sanitaris i evidentment que ho estem per garantir l'accessibilitat al sistema de salut.

Avui debatem una moció que aborda diverses qüestions que s'han tractat en aquesta cambra diverses vegades, com és el tema de les llistes d'espera, una realitat que cap grup pot ignorar, perquè masses ciutadans esperen masses hores i masses dies per a una visita, per a una intervenció quirúrgica o per a una prova diagnòstica. I darrere de cada número hi ha una persona, hi ha una família que no pot quedar aturada perquè el calendari no avança.

Pel que fa a les llistes d'espera, des de Junts per Catalunya som molt conscients dels esforços que s'han fet des de la pandèmia, i sabem que aquest no ha estat un context fàcil tenint en compte l'increment de la prevalença oncològica, tenint en compte el repte demogràfic amb l'envelliment de la població, tenint en compte el dèficit de professionals sanitaris que tenim a Catalunya i, evidentment, també de l'obsolescència de les infraestructures que patim. Per tant, aquestes dificultats no fan res més que afectar el temps de resposta i, evidentment, també la capacitat de planificació de l'activitat sanitària.

Per tant, també en som conscients, i creiem que avui és important des d'aquí fer un agraïment als professionals sanitaris per tot el seu esforç i reconèixer també que són el motor del model de salut, un model que garanteix l'equitat i la qualitat del servei. Som conscients també que amb un agraïment no n'hi ha prou.

I a la vegada, quan parlem de llistes d'espera, creiem que no podíem oblidar-nos de parlar de la dependència i la discapacitat, que també cal reduir-les i cal fer-ho de la mà dels departaments de Salut i de Drets Socials. I aquí, justament, com aprovàvem ahir en aquest Ple, l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya ens ha de venir a ajudar justament en aquest punt.

I entrant ja en les nostres esmenes presentades des de Junts per Catalunya, que també ja els hi diem que la majoria han estat rebutjades, però els agraïm que n'hagin incorporat dues en el text de la moció.

La primera és relativa al cribratge. Demanàvem fer un pas endavant en matèria de prevenció i fer-ho justament amb l'ampliació dels programes de cribratge neonatal

per equiparar-nos als estàndards europeus més avançats. Ara mateix a Catalunya es fa una detecció de només vint-i-set malalties, mentre que en altres països de la Unió Europea, com és el cas d'Itàlia, se'n fan fins a quaranta-nou. Per tant, creiem que això no era una qüestió ideològica, sinó una qüestió d'avenç científic i de protegir les famílies i els nadons. I, per tant, creiem que era imprescindible també posar-ho en aquesta moció.

I la segona esmena que també ens han acceptat, que és amb relació al decret d'accessibilitat al sistema de salut que plantejava la moció, des de Junts per Catalunya teníem molt clar que l'accessibilitat no la resoldrem amb un decret ni amb una norma que no vagi acompanyada d'uns recursos econòmics i uns recursos a nivell de personal per poder-ho fer possible. Perquè, evidentment, un decret que no compta, com dèiem, amb recursos humans ni materials acaba sent només bones intencions. Per tant, també els agraïm que hagin incorporat aquesta esmena, perquè justament ve a garantir aquest reforç i a impedir que la sobrecàrrega torni a recaure en l'equip de professionals sanitaris, que ja estan tensats.

I molt ràpid respecte a les esmenes que ens han rebutjat en aquesta moció. A la primera d'elles, nosaltres demanàvem aportar també aquest criteri clínic allà on la moció demanava només aquest compromís de temps màxim de quaranta-vuit hores per rebre atenció sanitària. Nosaltres, evidentment, estem d'acord amb aquest termini, però també creiem a la vegada que calia prioritzar, segons criteri clínic, en aquells casos que ho justifiquin.

Pel que fa a matèria de salut mental, també dir-los que hi estem absolutament compromesos i en compartim la preocupació, però a la vegada també tenim clar que el país necessita respostes, i necessita respostes immediates i arreu del país, no només a les grans ciutats o a les capitals de comarca. Per això, justament nosaltres fèiem aquesta esmena, que al que veníem era a demanar o a afegir la possibilitat de derivar pacients a centres privats amb finançament públic, quan justament el que no permet la xarxa pública..., que puguin donar una resposta adequada a les seves necessitats. Perquè entenem que la urgència de moltes famílies no pot dependre del municipi on visquin i, evidentment, tampoc del codi postal que tinguin.

Tercera esmena que no ens han acceptat, que també ha estat en matèria de finançament. Perquè per nosaltres parlar de dèficit..., no podem parlar de finançament sense parlar del dèficit fiscal que pateix Catalunya i, per tant, per nosaltres era una prioritat resoldre això, perquè afecta els serveis sanitaris, inclosa la salut. I aquesta és una prioritat per a nosaltres. I no, com vostès plantegen en la moció, no pot ser que siguin els catalans amb més càrrega impositiva, a través de l'impost de successions i de patrimoni, com vostès defensen en la moció.

I per últim, i per anar acabant, respecte a l'equiparació gradual de les condicions laborals en els convenis de totes les empreses de titularitat pública de la Generalitat amb l'ICS, nosaltres estem absolutament d'acord en equiparar-les. L'esmena, de fet, que nosaltres fèiem era perquè no enteníem per què necessàriament havíem de prendre de referència les de l'ICS, perquè hi havia alguns col·lectius o alguns convenis que milloraven algunes condicions. Però això ha quedat també resolt amb l'esmena que han acceptat d'altres grups.

Amb tot, lamentem que no hagin acceptat totes les nostres esmenes, però, no obstant això, com els he comentat a l'inici de la meva intervenció, votarem a favor d'aquesta moció, de la majoria de punts d'aquesta moció, perquè amb les esmenes que sí que han quedat incorporades (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, president– la moció entenem que és més sòlida, és més útil i és més respectuosa amb la realitat del sistema de salut i dels professionals sanitaris de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, poden fixar llur posició els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I per fer-ho, en primer terme, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. Creo que ya es hora de hablar del papel de los Comunes en la política catalana. (*Rialles.*) Porque ustedes... Sí, ríanse, espérense. Porque ustedes

llevan años sosteniendo gobiernos de Esquerra y del PSC. Los gobiernos de las eternas listas de espera, las listas de espera que hoy piden reducir. Ustedes, el comodín político de los gobiernos del desastre.

Dicen siempre estar preocupados de..., porque cada día hay más catalanes que contratan un seguro médico. Y yo, sinceramente, no tengo ningún problema con que una persona decida libremente tener su mutua privada. Yo no la tengo. Todo mi apoyo, faltaría más. A diferencia de ustedes, yo no tengo alergia a lo privado ni a la libertad de elección.

El problema no es la sanidad privada. El problema es cuando lo público colapsa, cuando la Administración falla, cuando un ciudadano que paga impuestos desorbitados descubre que debe esperar meses, una eternidad, para ver a un dermatólogo, un traumatólogo o cualquier especialista. Familias que no llegan a final de mes, familias que no pueden ni pagar la cesta de la compra. Muchas de estas familias, viendo que tienen que esperar eternamente para ir al médico, recurren a la privada. La población catalana ha crecido y los servicios públicos no al mismo ritmo. Si no fuera por la privada, que descongestiona, estaríamos mucho peor.

La sanidad pública está desbordada y faltan recursos, es verdad, pero quieren hacer ver que ustedes no tienen ninguna responsabilidad, que solo pasaban por ahí y la sanidad está colapsada per arte de magia. Ustedes son corresponsables, porque son los socios del Govern. Aquí se es socio para todo, no solo para pactar con el PSC y tener más asesores de los que les tocan. Eso de progresistas al final era por el progreso de su propio grupo parlamentario, ¿no? Son comunistas, no tontos, (*alguns aplaudiments*), lo mío es mío y lo tuyo también.

Miren, hemos conocido que se ha congelado la ampliación de los cribados de cáncer de mama y de colon en Cataluña por falta de presupuestos. ¿También es culpa de la derecha, de la ultraderecha, de Ayuso, de Trump? De todo el mundo menos de ustedes, porque culpar a otros es lo único que hacen rápido. Lo que nunca hacen es asumir responsabilidades. Para abrir chiringuitos, regar con millones TV3 o abrir falsas embajadas, para eso siempre hay prisa. Los catalanes no son tontos y ya les van calando.

Hoy presentan una moción con muchos puntos que saldrán adelante, ¿quién se va a oponer a priorizar la atención primaria o a garantizar acceso a psicólogos? Nadie. Pedir sentido común siempre queda bien. El problema es otro. Ustedes hablan de listas de espera mientras dan la espalda a los profesionales sanitarios.

Hoy, el partido de Mónica García, la ministra de Sanidad, pide en Cataluña mejorar las condiciones laborales y salariales de los sanitarios. ¿Pero están viendo ustedes lo que hay en la calle? ¿Ustedes escuchan a los médicos que están saliendo a manifestarse contra su ministra porque están hartos de que se ría de ellos en su cara? (*Alguns aplaudiments.*) Ustedes se suman a cualquier causa cuando hay que agitar la pancarta, pero callan cuando los médicos salen con la suya a decir basta.

Jornadas maratonianas: están haciendo sesenta y setenta horas semanales, guardias de veinticuatro horas. Agotados y saturados. ¿Dónde está el reconocimiento? ¿Pretendemos que se quede solo en los aplausos de la pandemia o ya es hora de reconocer a los médicos como se merecen? Que se tienen que ir a otros países, porque las condiciones aquí son terribles. No es que falten médicos, es que los estamos echando del sistema. Y ustedes preocupados de si hablan catalán o no.

Cuando decimos que los sanitarios son héroes del sistema de salud no es por tener superpoderes, es porque sin ellos la sanidad no funciona. No son superhéroes con un poder divino que haga que no necesiten descansar o conciliar, lo necesitan para poder trabajar. Quieren conciliar, no reventar. Necesitan una jornada laboral justa, donde cualquier exceso sea voluntario, reconocido y pagado como Dios manda.

«Soy médica y madre», decía Mónica García. Pues ha dado la espalda a sus compañeros, los ha traicionado. Y no sé si ella podrá conciliar, pero los médicos que dependen de sus políticas les aseguro que no. Salvan vidas, se pasan una media de doce años de formación y la respuesta del ministerio es un borrador de estatuto marco sin negociar ni con los profesionales ni con las comunidades autónomas.

¿Y después dicen ustedes que defienden a los profesionales sanitarios? El discurso lo aguanta todo, pero sus políticas, no.

Muchas gracias.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Maria Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Bien; gracias, señor presidente. Bien, moción de los Comunes que critica la falta de accesibilidad a la atención primaria para la que reclama más recursos, exige inversión en las listas de espera, reclama tiempos máximos garantizados, una equiparación salarial entre trabajadores con oposiciones y formados y los que no lo están, y exige una financiación singular para Cataluña al más puro estilo socialista.

Bien, vamos por partes. Hay una falta de accesibilidad en atención primaria, cierto, porque hay muchos pacientes y pocos médicos. Y de eso la culpa es suya –suya, de los separatistas y de los socialistas–, porque son ustedes los que han expulsado a los profesionales sanitarios de Cataluña con su imposición lingüística y su sectarismo; son ustedes los que les han condenado a la precariedad laboral, y son ustedes los que les colapsan las consultas con sus políticas de puertas abiertas, regularizando fraudulentamente a todos los ilegales y permitiendo que acaben con nuestros recursos sanitarios.

Dicho esto. Más recursos ¿qué significa? Más recursos no soluciona nada a largo plazo, porque la atención primaria, tal y como está estructurada, es un completo fracaso. Y da igual los recursos de los que se disponga, si no se cambia el modelo seguirá fracasando. *(Alguns aplaudiments.)*

Dos, listas de espera y tiempos máximos garantizados. Mire, para abordar las listas de espera, primero hay que entender por qué un paciente está programado a las ocho de la mañana en quirófano y a veces no entra hasta las nueve y media; o por qué, entré paciente y paciente, a veces pasa una hora y media; o por qué, cuando pasas visita en consultas externas, a las diez y media dejas de tener pacientes en la sala de espera, pasas una hora de brazos cruzados y, de repente, a las 11:45 entran diez pacientes de golpe retrasando todas las consultas y obligándote a citar a la mitad de pacientes al día siguiente. Y hay que entender también por qué los gerentes desconocen estas cosas pese a tener un registro horario informatizado.

Y es que verás, hay dos tipos de profesionales: los de trincheras –los que conocen todo lo que pasa en la sanidad– y los que no saben ni por dónde les va el viento, porque o son liberados sindicales, como la ministra, o son profesionales médicos de carpetita y pasillo de dirección; es decir, que acaban la residencia y son nombrados directores o gerentes por injerencias políticas, como la consejera.

Los mandamases de los centros sanitarios suelen ser, de estos dos, de los segundos normalmente, lo que les lleva a cometer graves errores, como obligar a fichar a los profesionales como si estuviesen en una fábrica, ¿verdad, señora consejera?, porque piensa que el problema está ahí.

Tiempos garantizados regulados por decreto. ¿Sabe usted de quién es la culpa de que no se cumplan los plazos? De todos ustedes, que llevan décadas de desinversión en capital humano, y de las gerencias, que no son capaces de llevar esto a buen puerto. ¿Y saben qué pasa si no se cumplen esos plazos? Pues que cabe la posibilidad de que ese hospital tenga una penalización económica y reciba menos dinero de la Generalitat. ¿Sabe quién sufre las consecuencias? Los trabajadores –los famosos recortes– y las direcciones por objetivos inalcanzables. Aparte de que todo esto implica muchísimo más trabajo para los mismos profesionales.

VOX apuesta por una colaboración público-privada y porque puedan derivarse pacientes a otros centros para acabar con las listas de espera. Pero para eso hay que asegurarse de que la Generalitat no sancione a los hospitales ni al exceder los plazos garantizados ni por no cumplir los objetivos de petrocantéreas, por ejemplo.

Tres, lo de la financiación singular y la redistribución de riqueza es de risa viniendo de ustedes, los comunistas de alfombra roja, caviar y chalets en Galapagar.

Cuatro, equiparación salarial. Bien, las diferencias horarias, de complejidad, de carga asistencial y diferentes condiciones laborales, incluso entre hospitales de la misma categoría, es enorme. En conclusión: no se pueden equiparar sueldos, porque tener la misma profesión no implica que ejerzan el mismo trabajo.

Y cinco y último, con respecto a la subrogación del personal ECO y pediátrico al SEM. Señores Comunes, ¿saben lo que es una base propia del SEM? ¿Y saben que para trabajar en una de estas bases propias del SEM se exige aprobar unas

oposiciones? ¿Qué proponen ustedes? Pues acabar con el ascensor social, con la cultura del esfuerzo y dar una plaza de funcionarios a todos aquellos que carecen de oposiciones, denigrando el sacrificio y el trabajo de los que sí la tienen.

En fin, señor Cid –y termino, señor presidente–, si en vez de dedicarse a increpar desde ese escaño y a molestar durante los plenos con su actitud infantiloides se dedicase a escuchar lo que dice VOX, quizá podría aprender algo y suplir la ignorancia que demuestra en cada moción de sanidad que presenta.

Y, una vez aprendido algo, se lo traslada a su compañera de partido, la ministra de Sanidad, a ver si conseguimos que no acabe de hundir lo poco que Illa dejó de la sanidad pública.

Gracias.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Coincidim en allò substancial amb aquesta moció i creiem que és una bona oportunitat per evidenciar que el sistema de salut, com tants d'altres sistemes essencials per a l'estat del benestar, ha catxat i de manera estrepitosa.

Els CAPs i centres de salut, desballestats de maquinària i de personal sanitari, amb mobiliari de l'any de la picor i amb prospectes escrits íntegrament en àrab, semblen extrets d'un videojoc apocalíptic: la decadència està servida.

El quaranta-cinc per cent dels metges a Catalunya tenen més de cinquanta-cinc anys i la taxa de jubilació supera l'entrada de nous professionals. No hi ha relleu sanitari i si hi és es fa sense garanties i contractant personal provinent d'altres continents sense nota alta d'accés, sense el MIR i sense necessitat d'acreditar formació i pràctiques similars a les dels estudiants catalans de medicina.

És indecent que tinguem 12.850 metges estrangers exercint la professió sense el MIR. Cada mes paguem una quantitat ingent d'impostos per garantir-nos una sanitat pública i de qualitat, i què ens ofereixen vostès? Professionals poc formats que molts

cops ni entenen ni enraonen la nostra llengua. Al Ripollès corre la brama que van despatxar un metge de l'Hospital de Campdevàrol perquè resolía els casos amb intel·ligència artificial. No sé si els hi consta.

En una dècada hem augmentat en un cent cinc per cent els metges estrangers i ni així cobrim les ràtios. A les zones rurals hi ha 2,5 metges i 0,4 pediatres per cada mil habitants. Tenim fins a 1.800 pacients per a un sol metge de capçalera. Com volem que hi hagi eficiència i qualitat en el servei?

Però això sí, tu, anem dispensant targetes sanitàries a la immigració il·legal com si no hi hagués demà. Què bones persones que som! Penso sincerament que ens haurien de donar el premi Nobel, però no el de la pau, no, el de la imbecil·litat. *(Remor de veus.)*

La manca de personal fa que no es cobreixin baixes ni períodes vacacionals, desemparant milers d'usuaris i engruixint les llistes d'espera. La sobrecàrrega, la pressió, els torns inacabables provoquen errors vitals o irreparables i empenyen desenes de professionals catalans a exiliar-se a Europa, on se'ls valora adequadament i se'ls oferten condicions laborals i contractuals dignes.

Un 17,20 per cent dels metges lleidatans se n'han anat de Catalunya i sembla que per a ells els polítics no han pactat cap amnistia; molts no tornaran mai. A la fuga de talent, sumem-hi que cada professional perd entre un quaranta i un cinquanta per cent del seu jornal embrancant-se en paperassa. Els han contractat per fer de metges o per fer d'administratius, com els hi exigeixen ara?

Tenim els pitjors temps d'espera d'ençà que es registren. Intervencions quirúrgiques com hèrnies discals, 584 dies d'espera; traumatologia general, cent vuitanta dies d'espera, processos oncològics a Lleida, més de noranta dies d'espera. Ens hi va la vida.

No han millorat ni ampliat les infraestructures malgrat que han admès 2 milions d'usuaris més; 2 milions d'usuaris que no contribueixen al mateix ritme que gasten. L'accés universal a la sanitat via empadronaments fraudulents amenaça de fer caure el sistema sanitari i l'estat del benestar. Avui les targetes sanitàries són com els cromos al pati, tu: passen d'amics a parents i, fins i tot, es venen al mercat negre o

es dupliquen il·limitadament. Aquí s'atén tothom. Els contribuents catalans ja pagaran i esperaran pacientment la tanda. És vergonyós. És indecent.

Tenim el servei d'urgències absolutament saturat. El temps d'espera és un cinquanta-cinc per cent més llarg que fa deu anys, posant en risc la nostra salut i la nostra integritat física. Sis mil dos-cents onze habitants per cada box d'urgències i centres d'atenció primària que no obren les vint-i-quatre hores, forçant els ciutadans a desplaçaments crítics.

I com pretenen arreglar aquest desgavell els Comuns? Dient-nos que qui més tingui més pagui i reclamant que es mantingui la vergonya de l'impost de successions i patrimoni. O sigui, continuaran minant a impostos els catalans per poder pagar la sanitat gratuïta als immigrants irregulars. Quina bona pensada, tu! I encara hi ha qui s'escandalitza perquè Aliança Catalana puja a les enquestes. Vostès vagin fent, que ja ens veurem a les urnes.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Bé. En primer lloc, agrair les esmenes tant als grups de la CUP, Esquerra, PSC i Junts. Hem acceptat aquelles que milloren el text i no hem acceptat aquelles, bàsicament, que qüestionen el model –nosaltres sí que volem enfortir la sanitat pública– i, evidentment, aquelles que no demanen miracles a Lourdes. Nosaltres sí que volem un finançament singular i just –de fet, ho diu–, però evidentment també volem una fiscalitat justa.

I diputat Manchón, del Partit Popular. Ja sé que treballar cansa –cansa–, i suposo que és millor treballar pensant en el vídeo que no fer esmenes, en aquest cas, per millorar la moció. Però jo el repto a una cosa: pengi el seu vídeo i després penja la meva resposta, enganxades, a veure si vostè és capaç d'acceptar aquest repte. Perquè, clar, dir que el discurs ho aguanta tot i parlar del PP i de la sanitat pública... Mirin, jo els hi explicaré quin és el seu model. El seu model és Andalusia. Aquest és el seu model. El seu model és: rebaixes als rics, a les grans herències –aquest és el

seu model, sí, sí—, regals a qui es compra un gat o un gos —aquest és el seu model. Després, aniquilar la sanitat pública, que bàsicament és destrossar la sanitat pública. Mirin el que han fet vostès amb els cribratges de càncer de mama a Andalusia (*aplaudiments*) i vostè ve aquí a dir que defensa la sanitat pública? Vostè no és capaç de fer aquest discurs que ha fet avui aquí mirant als ulls de les dos mil dones que el Govern de Moreno Bonilla ha deixat tirades amb els cribratges de càncer de mama. Pengi la meva resposta. Pengi la meva resposta si s'atreveix.

I quan tenen la sanitat pública destrossada què fan? Ah, llavors a les mútues, el negoci de la privada, o la Quirón. Perquè, clar, perquè llavors la Quirón li pagui l'àtic a la senyora Ayuso, i quan això surt a la llum, que t'ho arregli el Suprem..., porque el que quiere hacer, que haga. Vostè sap què són? Sap què és el Partit Popular? El Partit Popular són els germans Dalton de la sanitat pública. Pengi això en el seu vídeo, a veure si s'atreveixen. Vostès són un perill de la sanitat pública.

I miri, les classes populars només tenim un patrimoni, que són els serveis públics i la sanitat pública, i no deixarem que el PP ens la robi com l'han robada vostès a mans plenes, per exemple, a Almeria de la sanitat pública. Apa!

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-quatrè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el primer sector

302-00171/15

El punt vint-i-dosè de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el primer sector. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i, per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Absents consellers, diputats i diputades, bona tarda. Tots els grups d'aquesta cambra tenim una opinió sobre com el Govern ha gestionat la

crisi de la dermatosi nodular contagiosa, i sigui quina sigui aquesta opinió, tots devem compartir que cal aprendre dels errors i, sobretot, cal avançar-nos a les properes crisis sanitàries que vindran, perquè, malauradament, arribaran.

En aquesta línia, aquesta moció demana, en primer lloc, actualitzar tots els protocols de bioseguretat, ja que, després d'haver-los revisat, podem fer afirmacions tan contundents com que Catalunya a dia d'avui no està preparada per gestionar l'entrada de la pesta porcina africana o d'un augment de casos de la grip aviària.

En segon lloc, demanem fer una comparativa entre la normativa catalana, l'espanyola i l'europea, per veure com adapten les directives europees al nostre ordenament jurídic. Toca dir «prou» a allò que entre tots hem permès o omès durant massa anys. Europa ja és prou estricta com perquè nosaltres ho siguem encara més si no cal, i sempre a costa dels pagesos i ramaders, i conseller –bona tarda i benvingut–, també toca ser valents i analitzar les exigències europees amb els nostres propis professionals. Si tenim alternatives més eficients i que facin menys mal als nostres ramaders, cal que les presentem i les exigim a nivell europeu. Perquè ja hem vist que anar amb el pilot automàtic sense qüestionar-se res no funciona.

I, en tercer lloc, demanem fer una auditoria externa sobre la gestió del departament en matèria de prevenció i salut animal. Cal que siguem capaços d'avaluar com s'han gestionat les darreres crisis i com s'està treballant i s'ha treballat fins ara la prevenció.

I si d'alguna cosa estic contenta d'aquesta moció és de no haver-li fet cas, conseller. Quan l'altre dia li parlava de la tuberculosi bovina, de la pesta porcina africana i del risc de totes les malalties que afecten la ramaderia, vostè em va dir que Junts s'havia de centrar perquè ara tocava parlar *únicament* de la dermatosi. Una setmana més tard es confinaven totes les aus de corral del país per l'augment de casos de grip aviària –no és menor: totes les aus confinades.

Quin gran encert que Junts per Catalunya hagi estat més responsable que el conseller d'Agricultura i hagi presentat propostes concretes sobre la grip aviària, la pesta porcina africana o la dermatosi nodular contagiosa; propostes concretes i necessàries. I li'n poso exemples. Cal que disposem d'un mínim de quatre plantes incineradores repartides per tot el país. No s'ha de repetir el que hem viscut

recentment, on veiem com animals sacrificats a Girona creuaven mig país per ser incinerats a la Noguera, o tenir un mínim de tres camions de sacrifici *in situ*.

A les esmenes del PSC, se'ns demanava que no calgués tenir-los en propietat. I vostès saben què passaria si la malaltia entrés? Doncs passaria com amb les mascaretes quan..., la covid, que no n'hi hauria disponibilitat. I nosaltres el que necessitem és que quan hi hagi un suposat esclat de pesta porcina africana els tinguem al moment.

També demanem una línia de desinfectadors pública, i subvencionar i agilitzar els tràmits per poder instal·lar contenidors d'hidròlisi. Que les nostres granges funcionin amb aquest sistema és una inversió que beneficia a tota la ciutadania. I hem anat més enllà, i també demanem estudiar la possibilitat de que les granges que tinguin plantes de biogàs pròpies o compartides dintre del mateix radi del pla de dejeccions puguin gestionar les seues baixes. Què millor que tenir un cercle el més tancat possible?

Respecte a la grip aviària, els professionals del sector han invertit molt en bioseguretat –i sort en tenim–; el problema principal és l'autoconsum. Cal informar bé la ciutadania de les mesures i tenir un sistema d'alertes que permeti, com ha sigut el cas, informar al moment de totes les mesures sanitàries que s'han d'aplicar. I, sobretot, sobretot, cal un pla urgent per prevenir i reaccionar davant la grip aviària, tot i que ja la tenim aquí.

I acabo, president, amb el tema del llop. Hem demanat actualitzar les taules d'indemnitzacions, sí, perquè el que no pot ser és que la fauna salvatge l'hagin de mantindre els nostres ramaders, però hi ha una cosa tant o més important: les mesures de prevenció dels atacs. Si tens un ramat i et maten deu ovelles, te les poden pagar i les pots tornar a posar. Però quan el llop o l'os t'ha atacat el ramat cinc, sis, set vegades, potser ja et canses d'anar reposant els animals només perquè se'ls mengin la fauna salvatge. Per tant, es tracta d'evitar els atacs, i quan malauradament es produeixin pagar-los, i pagar-los ràpid i bé.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I per defensar-les en primer terme, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Conseller, diputats i diputades, bona tarda a tothom. Bé, com saben, hem presentat diferents esmenes a la proposta. Són esmenes menors –algunes les han acceptat, algunes no–, sempre pensant en millorar la proposta que ens fan, que compartim en la seva totalitat, no votarem a cap punt que no. En tot cas, algun ens abstindrem per temes molt concrets, però no perquè hi estiguem en contra, sinó perquè no..., no acabem de veure prou clara la redacció. Però, bé, ens sembla una bona proposta i que estem segurs que comptarà amb un suport majoritari dels grups parlamentaris, pel que veiem a les esmenes que han anat incorporant i transaccionant per millorar, doncs, el text.

Compartim plenament que les coses sempre es poden fer de manera millor, i que davant d'aquesta crisi –que encara no ha acabat, encara la tenim aquí; però sembla que s'ha aturat, si més no, molt a veure amb l'entrada del fred al nostre país–..., però durant aquesta crisi de la dermatosi nodular contagiosa es podien haver fet les coses millor i això ho hem de reconèixer i no passa res. És la primera vegada que arriba aquesta malaltia al nostre país i el Govern no..., bé, podia haver fet les coses millors i aquí es recullen propostes que poden ajudar de cara a altres malalties que ja coneixem, d'altres que poden arribar al nostre país perquè s'estan estenent; això també és una realitat molt..., algunes de les quals molt a veure amb el canvi climàtic, no?, amb el canvi de temperatures, de l'estacionalitat. No és el mateix l'hivern que vivíem fa unes dècades que el que es viu ara, o la tardor, etcètera. Tots aquests canvis també afavoreixen l'aparició de malalties que abans en el nostre país no arribaven.

I quan va arribar la dermatosi se'ns van generar molts de dubtes perquè vam veure actuacions poc clares. Primer, quan parlàvem de la vacunació, no sabíem..., donava la sensació que el Govern no sabia si volia vacunar, no volia vacunar..., però, de fet, semblava que no volia vacunar. Els grups els hi vam demanar que espavilessin i vostès van trigar molt a demanar a Europa poder vacunar el radi al voltant de les

granges afectades; es va perdre temps. Segurament, un altre cop això no passarà, però va passar.

Els hi dèiem: «Escoltin, i com pot ser que a l'AP-7» –per posar un exemple, ja que la primera va ser a Castelló d'Empúries– «continuen transitant amunt i avall camions amb animals quan estan dintre d'aquest perímetre, dintre d'aquest radi, que s'hauria de vigilar i controlar?» I fins molt de temps després de detectar les primeres granges infectades, aquí tampoc no es va actuar ni es va fer res. De fet, es va actuar quan França va decidir tancar les seves fronteres a la Catalunya Nord.

I això són realitats que..., bé, que han passat, que n'hem d'aprendre i que s'han de millorar, i per tant, totes aquestes aportacions que es fan amb la voluntat sempre d'ajudar el sector primari en moments complicats, no només per aquestes malalties que avui estem tractant aquí, sinó per moltes altres casuístiques, que n'hem parlat a bastament aquests darrers mesos, aquests darrers anys..., doncs està bé tot el que pugui sumar per millorar, totes les actuacions que puguem dur a terme i que puguem pactar entre una majoria parlamentària per ajudar el sector primari, sigui amb la prevenció, però també sigui amb aquestes actualitzacions de les taules que és necessari actualitzar. Perquè, si més no, si la prevenció no funciona –perquè a vegades no funciona–, la pagesia i la ramaderia rebin unes indemnitzacions que estiguin a l'alçada dels costos reals i les pèrdues que els hi genera el fet d'arribar les infeccions, i, alhora, garantir que es pagui ràpid, que això tampoc no ha passat.

I, per tant, totes aquestes propostes que estem debatent aquí, al nostre entendre, són molt correctes, totes en la línia d'ajudar el país, d'ajudar el sector primari. I el que demanem és que –perquè sabem que, com sempre, això és una moció, no és massa vinculant– tot el que s'aprovi, el Govern ho tiri endavant, perquè d'aquí uns mesos o d'aquí uns anys no haguem de lamentar que ja havíem pres decisions per evitar futuribles i que aquests futuribles arribin sense que s'hagin pres les mesures pertinents.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per posicionar el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Honorable conseller, diputats... Diputada Abella, en primer lloc agrair-li, doncs, l'acceptació de les dues esmenes que ha presentat el Partit Popular en aquesta moció seva, que venen a millorar el text inicial de la seva moció, amb una esmena en el punt 1.1, que és de pura lògica i de pura justícia, perquè el fons de compensació immediata pels buidats sanitaris no pot servir per indemnitzar explotacions que precisament hagin provocat el focus per una negligència greu en bioseguretat. Per tant, no té cap sentit que els diners de tots, doncs, premiïn el que no compleix amb les normatives, no? Per tant, ho repeteixo, és una esmena de sentit comú i de pura responsabilitat.

La segona esmena és afegir un nou punt, el 3.5, sobre la grip aviària. Instem el Govern a redactar de manera immediata, hem dit en el termini màxim d'un mes, en el cas que la malaltia arribi a Catalunya. La grip aviària avança per Europa, hi ha comunitats autònomes, també, espanyoles, i ha obligat a sacrificis massius a països veïns, a aquest mateix fa pocs mesos, no?, i aquí el Govern espanyol ha dictat ordres de confinament d'animals per evitar precisament la seva propagació. Per tant, no podem esperar a tenir el primer cas per començar a escriure aquest pla. És una qüestió de previsió elemental i, per tant, agrai'm l'acceptació d'aquesta nostra esmena.

Dit això, vull explicar també el nostre vot a aquesta moció. Votarem favorablement en el text inicial, en el text definitiu de la seva moció, sobretot per dues raons. En primer lloc, senyora Abella, perquè recull moltes de les mesures que des del Partit Popular ja portem dies, setmanes, mesos demanant, doncs, amb preguntes de control, amb propostes de resolució i també amb diferents iniciatives al llarg de tota aquesta legislatura; per exemple, la necessitat d'aquest fons de compensació ràpida per als buidats sanitaris, la revisió de protocols, la millora de la prevenció davant la pesta porcina africana i la grip aviària.

I en segon lloc, i també molt especial i molt important, perquè en l'apartat de dermatosi nodular contagiosa inclou el punt 4.5 que nosaltres hem perseguit amb insistència i amb persistència des del primer dia del brot. Aquest punt obliga el Govern, en un temps màxim, en un termini màxim de quinze dies, a presentar un

calendari clar de pagaments i una taula d'indemnitzacions que inclogui específicament el lucre cessant. És molt important el lucre cessant per tal de recuperar el cent per cent de la producció de les explotacions afectades. Els ramaders porten dies, porten setmanes sense saber quan ni quant –*cuándo ni cuánto*– cobraran pel que han perdut. Aquest punt els hi dona una resposta concreta i els hi posa una data clara, una data límit al Govern de Catalunya, perquè els pagesos i els ramaders han d'estar en el centre d'aquestes polítiques.

També valorem positivament, senyora Abella, que la moció abordi la nova situació del llop a Catalunya amb mesures d'indemnització més àgils, tema del que, fa també uns dies, nosaltres, el grup popular, vam presentar iniciatives i preguntes també al departament. Que parlin també de la vespa asiàtica, que també hem presentat diferents iniciatives, i sobre, també, la papallona del boix, que fa quasi més de tres mesos que hem presentat preguntes sobre aquesta problemàtica i del cost que no poden assumir els municipis que són més petits per fer front a aquesta plaga.

En definitiva, el Grup Popular votarem a favor d'aquesta moció perquè conté propostes que el sector primari necessita amb urgència i que nosaltres hem defensat des de fa ja molt de temps. Per responsabilitat amb els pagesos i ramaders de Catalunya, el meu grup donarem suport a la moció de Junts.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Manel Ezquerria Tomàs.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats, avui debatем una moció sobre un sector que viu una altíssima exigència. Justament per això cal rigor, claredat i responsabilitat. I voldria començar recordant una cosa que el sector ens diu amb molta força: la pagesia espera de nosaltres que l'ajudem, sobretot, a simplificar les coses i, en aquest sentit, sí, hem de millorar el tema de les indemnitzacions, que jurídicament s'ha de modificar.

Ells també ens diuen que són professionals responsables i modernitzats i expliquen que hi depèn el seu *modus vivendi* i que hi han invertit el seu patrimoni. Per això, qui millor que ells, que estan molt preocupats amb la situació actual. El que també els preocupa és que algun sector de la política intenti instrumentalitzar-los amb discursos que dibuixen panorames apocalíptics. El que necessiten és moral, esperança, moral i esperança, i institucions que estiguin amatents a solucionar-los la papereta quan no depèn d'ells.

Des d'aquesta mirada, des del nostre grup parlamentari posem en valor el que el Govern ja està fent i defensem unes esmenes que reforcin i agilitzin els instruments existents, en lloc de duplicar-ne, com passa en alguns dels punts.

També explicar que votarem a favor de les propostes positives que ho poden millorar, que n'hi ha hagut per gairebé tots els grups parlamentaris. Votem, votarem fins a vint-i-un punts a favor dels trenta que té la moció. Agraïm, diputada Abella, les esmenes que ens han acceptat.

També amb tants punts i amb el temps que tenim, em centraré, intentaré centrar-me en alguns. Bioseguretat. La bioseguretat ja disposa de protocols operatius i un departament que fa mans i mànigues per millorar-los. També un govern atent i amatent perquè no tanqui cap explotació, i de moment ja ha avançat 4 milions per pagar indemnitzacions pels buits sanitaris de la dermatosi nodular. I l'anunci de que, en cas que apareguin noves dificultats sanitàries, hi haurà Govern i sector preparat per resoldre-ho. Alguns dels plans que es demanen ja estan fets i altres implementant-se, com, per exemple, el que s'ha anunciat de la grip aviar; s'està treballant des de fa dies en aquest pla.

Tenim bases reguladores vigents per espècies i de compensacions que s'estan mirant d'agilitzar per pagar. El que proposem és treballar per tal que, si malauradament tenim buits sanitaris a causa d'alguna de les crisis sanitàries que veiem que poden arribar, aquests pagaments siguin amb protocols simplificats i més àgils, perquè això és el què els ramaders necessiten. Recolzem la revisió de tots els protocols de bioseguretat, la publicació clara de la normativa per espècies i un estudi comparatiu europeu, tal com han apuntat en un dels punts. Això és transparència i això és governar, governar escoltant.

En canvi, no compartim la necessitat d'una nova auditoria externa que duplicaria controls i desviaria recursos. Ja tenim l'IRTA, el Cresa, organismes científics i rigorosos i independents i reconeguts a tot el món. Vostès què volen amb aquesta auditoria externa? Posar en dubte els professionals que tenim actuals? Duplicar recursos? Creiem que per aquí van equivocats.

Sobre la pesta porcina africana. Catalunya sí que està preparada. Existeix pla de contingència, simulacres, protocols actualitzats i tres plantes operatives. Obligar a tenir-ne quatre no és realista. Pensi que les tres actuals són privades i instal·lar-ne una de nova requereix un estudi de viabilitat i tràmits ambientals rigorosos. Malauradament, tots sabem el que costen aquests tràmits, que també s'ha de mirar de simplificar per a alguns casos.

En relació amb la grip aviària, compartim reforçar vigilància i alertes i informació als petits criadors, com vostè ha dit, i tecnologies de gestió *in situ* amb garanties. Però, per al seu coneixement, ja fa anys que el departament té protocols que revisen explotacions i treuen mostres de sang, analítiques de les aus de la granja, entre altres mesures de control. I tenim un sector avícola professional que ha apostat des de fa anys amb mesures sanitàries pròpies. Tenim el Cesac, el Centre de Sanitat Avícola de Catalunya i la Federació Avícola Catalana, que tenen uns protocols i agrupen a tots els productors, de manera molt seriosa, per a controlar-ho tot.

En el cas del llop, cal reforçar prevenció i indemnitzacions, però sense polititzar la taula del llop, que ha de ser un espai tècnic i representatiu. Sí que els proposem una reunió extraordinària per valorar la situació actual. I en matèria d'espècies invasores, compartim actualitzar protocols i donar suport als municipis, amb un estudi econòmic i competencial previ també.

Diputats i diputades, quan hem aconseguit resultats al servei de la pagesia ha estat quan hem estat tots a una, quan hem treballat amb generositat i amb les organitzacions agràries, no contra elles ni instrumentalitzant-les tampoc. Per això sorprèn veure com alguns discursos –i ho dic «alguns discursos»– busquen més el titular que no pas la solució. La pagesia no vol soroll, vol eficàcia, unitat i menys burocràcia. Ah, i preus justos, aquesta és molt important sempre.

El nostre objectiu és fer política útil, reforçar el que funciona i corregir el que calgui. I així votarem, amb coherència, amb responsabilitat i sempre al costat del sector primari.

Moltes gràcies.

El president

Finalment, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats... Tots a una, sí, diputat, però tots a una també aquí, vull dir, i amb les organitzacions, només faltaria! Sembla com si nosaltres no estiguéssim treballant també amb les organitzacions.

Bé, amb la presentació d'aquesta moció per part del Grup Parlamentari de Junts tornem a tenir l'oportunitat de posar de manifest les necessitats del sector primari, i més concretament de la ramaderia, davant els efectes de les malalties zoonòtiques, així com les conseqüències derivades de l'aparició d'espècies invasores i atacs del llop. Estem d'acord en que cal una revisió dels protocols. Les coses s'han d'actualitzar. No vol dir que no n'hi hagin, de protocols, però s'han de revisar i actualitzar per garantir això: que estiguem ben preparats i que el Govern generi la confiança que necessita el sector. Més que esperança i moral, el que necessita és aquesta confiança, i no només quan ja hi ha els brots de les malalties, sinó amb les activitats i les accions i mesures de prevenció i de previsió.

I avui, per generar aquesta confiança —és més necessari que mai—, cal tenir en compte la manca de previsió que ja hem posat de manifest tant a la compareixença que vam fer a la CARPA com en altres àmbits..., aquesta manca de previsió amb la crisi provocada per la dermatosi, perquè, per molt que li molesti, conseller, en la primera reunió que es va fer, es va posar en evidència un greu desconeixement sobre els protocols i la seva aplicació. I això no és de rebut, i més tenint en compte que des del mes de juny el Departament d'Agricultura ja era coneixedor de l'aparició de brots a França i a Itàlia, i el sector ja estava demanant accions per estar preparats.

Per tant, la mala gestió d'aquesta crisi fa que el departament es vegi obligat, com ja ens va dir que ho farien, a fer una revisió sobre com es van afrontar les accions des del mes de juny, i no només és el dia 3 d'octubre. I aquesta revisió implica valorar com es va aplicar aquest protocol, no només el protocol de bioseguretat, sinó tot el procediment relacionat amb les indemnitzacions i ajuts relacionats amb els buidats sanitaris que, segons notícies d'avui mateix, els ramaders i ramaderes afectats encara no han cobrat ni un euro.

Conseller, cada cop que fa declaracions diu que està gairebé tot a punt per poder activar els crèdits de l'Institut Català de Finances per facilitar la liquiditat als ramaders mentre no arribin els ajuts i indemnitzacions, però aquest «gairebé a punt» no arriba. Ja dic, ho va dir a la compareixença de la CARPA fa gairebé un mes; ho va dir ahir. Espero que l'institut avanci aquesta setmana la indemnització als disset ramaders que ho han demanat, però no han arribat. I el sector necessita certeses i no promeses.

I entrant en el contingut de la moció, en primer lloc, vull agrair a la diputada Abella l'acceptació de totes les esmenes que hem presentat i ja li avanço que hi donarem suport gairebé al cent per cent dels punts de la moció per instar el Govern a treballar per les certeses i allunyar-se de les promeses.

El punt 1 de la moció, sobre bioseguretat i protocols de malalties, ha incorporat les nostres esmenes, una de les quals, justament, diputat d'Ezquerra, contempla la participació de les organitzacions agràries i també, molt important, dels veterinaris, no?, en la revisió de tots els protocols. Perquè volem posar en valor el coneixement del sector que té de la realitat del dia a dia, que són els que poden fer propostes més ajustades i més reals, no? I detectar els punts forts i els punts febles de l'aplicació d'aquests protocols i, en definitiva, portar el treball del camp a les decisions del Govern.

Pel que fa al punt 2, també ens han acceptat les dos esmenes: una, que és buscar alternatives a la destrucció dels cadàvers, també per evitar aquests desplaçaments, i també una demanda del col·lectiu de conductors de camions, perquè les tasques de desinfecció no les hagin de fer els conductors, sinó que les pugui fer personal

dels centres de desinfecció, per tal de garantir tant els protocols com evitar que els computi en termes de temps de conducció.

Sobre el punt 4, que tracta sobre la dermatosi, ja hi he fet referència a l'inici de la meva intervenció. Votarem a favor de tots els punts, excepte el punt 4.3, que en aquest cas parlen d'autoritzacions de desinsectació d'aiguamolls, estanys i rieres, i aquí nosaltres creiem que és un tema que engloba molts més aspectes i no tant només les malalties zoonòtiques, i per tant, aquest punt no el veiem clar.

I, finalment, els punts 5 i 6 els votarem tots a favor, tenint en compte que tracten aspectes relacionats amb la situació del llop a Catalunya i l'aparició d'espècies invasores, com és el cas de la vespa asiàtica, que ahir mateix podíem llegir una notícia sobre com continua guanyant terreny a Lleida i a Catalunya i la manca de voluntat per part del Govern per implantar canvis en l'estratègia de gestió, delegant la retirada dels nius als ajuntaments i als particulars.

Acabo, president, demanant al Govern que promogui els canvis i les mesures estructurals, que són molt importants i que són les que poden garantir la viabilitat del sector primari, i, sobretot, que faci aquesta revisió dels protocols de bioseguretat, per actuar sempre amb previsió i prevenció, fugint de les mesures reactives i apostant per les proactives.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara es poden posicionar els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Consellers, diputats, encara que Junts presenti ara aquesta moció, no podem obviar que durant anys aquest partit ha format part del Govern i ha tingut responsabilitats polítiques directes en la gestió agrària i ramadera.

Aquesta moció aborda la bioseguretat, el benestar animal i la gestió d'espècies. És positiu que avui reconeguim aquests dèficits, però no podem ignorar que avui arriben

tard i que la gravetat de la situació és, en part, a conseqüència de la seva pròpia inacció i manca de prevenció. A fi d'evitar o reduir el risc d'entrada de malalties de transmissió i contagi, així com les parasitàries, en l'explotació i el perill de la seva posterior extensió cap a altres explotacions ramaderes o avícoles..., és per lo que cal assolir mesures adients, tant d'infraestructures com de protocols de bioseguretat, amb un pla d'actuació que reculli la formació i conscienciació de tot el personal que treballa en les explotacions. Les malalties com la tuberculosi bovina, la grip aviària, la dermatosi nodular contagiosa, la pesta porcina africana produeixen greus pèrdues econòmiques en les explotacions, zones i comarques afectades.

L'adopció de mesures de protecció és una de les eines més efectives per tal d'evitar pèrdues o el tancament definitiu de les explotacions. La bioseguretat s'ha convertit en la mesura de protecció per excel·lència. Cal invertir, doncs, en bioseguretat per tal d'enfortir el nostre sector ramader. Tots els elements de l'estructura sanitària han d'aplicar mesures correctores de bioseguretat; això sí, sense imposicions ideològiques. És important tenir alts nivells de bioseguretat en explotacions intensives i extensives, en vehicles de transport relacionats amb animals i explotacions, en actuacions sanitàries i de veterinaris, en recollida d'enviaments i mostres o en laboratoris de sanitat animal. La bioseguretat és responsabilitat de totes les persones que directament o indirectament treballen o estan en contacte amb els animals, ja siguin ramaders, veterinaris, transportistes, caçadors, personal de manteniment de les granges o personal dels escorxadors.

Especial menció mereixen les explotacions en règim extensiu, ja que, donades les seves característiques, estan sotmeses a riscos més difícils de controlar, com podria ser el contacte amb la fauna silvestre.

Tal com reflecteix la moció, s'ha produït: u, una manca de previsió i planificació del Govern davant brots com, per exemple, la grip aviària, deixant Catalunya vulnerable davant emergències sanitàries. Ara preocupa, i molt, la grip aviària, fins a l'extrem de que molts biòlegs han considerat aquesta malaltia ja com a endèmica a tot Espanya.

Dos, manca de revisió i compromís del Govern en l'actualització dels protocols per a la protecció del sector ramader. Molts protocols de bioseguretat animal són

obsolets o inaplicables, i caldria redactar protocols d'actuació separats o per espècies. Des de VOX considerem imprescindibles les revisions de protocols, que es facin les auditories, els estudis comparatius i les noves línies d'actuació es duguin a terme amb criteris estrictament tècnics i per part d'entitats i empreses veritablement independents. Catalunya no es pot permetre que decisions tan sensibles com la seguretat del sector quedin en mans d'estructures clientelars o en mans d'actors políticament vinculats. *(Alguns aplaudiments.)*

Tres, l'absència d'infraestructures clau com són les plantes de destrucció i els camions de sacrifici.

Quart, retard en compensacions a ramaders. El Govern no assegura pagaments immediats ni complets a les explotacions afectades, deixant els productors econòmicament desprotegits. Caldria, doncs, disposar, com s'ha proposat a la moció, d'un fons anual per tal de compensar econòmicament i de forma immediata les explotacions que es veuen afectades, principalment aquelles que es veuen afectades per un buidatge sanitari.

Cinc, gestió deficient de la biodiversitat. La manca de plans preventius enfront del llop o espècies invasores, com seria la vespa asiàtica, evidencia la incapacitat del Govern per mantenir l'equilibri entre la conservació del medi natural i la necessitat de protegir i garantir la seguretat agropecuària. Tanmateix, no hem d'oblidar, per exemple, els voltors, on la península Ibèrica acull més del vuitanta per cent de les carronyeres d'Europa. Resulta que les normatives sanitàries de la Comunitat Europea promouen restriccions sanitàries i l'eliminació de menjadors dels voltors com a punt d'alimentació. Això genera un perill per a la subsistència d'aquestes aus, que, per fam, arriben a atacar els ramats vius que es troben en un règim d'explotació extensiva, com se pot veure en diferents vídeos que circulen per les xarxes.

A VOX som conscients que els animals constitueixen una insubstituïble font alimentària i que la ramaderia, per tant, és un sector imprescindible. Cal protegir, doncs, el nostre sector primari; cal protegir els ramaders, les seves famílies i les seves explotacions per tal de garantir la seva rendibilitat, ja que sense rendibilitat no hi ha relleu generacional.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Se'ns planteja una moció orientada a la prevenció de malalties en boví, porcí i aviar, fonamentalment, i amb mesures compensatòries a les explotacions afectades de buidat sanitari i, per tant, l'adopció de mesures també relacionades amb aquestes, així com relacionades amb la fauna salvatge. Donada l'extensió de la moció, jo em centraré només en alguna de les qüestions.

Respecte a les mesures de bioseguretat i protocols d'actuació de malalties en animals, una de les dificultats amb les que tot sovint ens trobem és la falta de difusió i, per tant, de coneixença de la normativa nacional i internacional vigent als diversos àmbits competencials; també de l'específica de cada malaltia. En aquest sentit, resulta necessària la seva difusió a través dels instruments a disposició del departament, entre ells, molt destacadament, la seva pàgina web. Coincidim amb la moció en la necessària modificació normativa i pressupostària per dotar el fons de contingència, però també un fons de compensació immediata per als buidats sanitaris, així com una revisió del protocol sobre bioseguretat animal de la mà d'organitzacions agràries i professionals veterinàries.

Entrant en els diversos apartats a què fa referència la moció, ens referirem en primer lloc a la dermatosi nodular contagiosa. Volem començar per expressar la nostra solidaritat i respecte cap als ramaders afectats, que, sense dubte, ho estan passant força malament, no només des d'una perspectiva econòmica. Perquè és clar que els buidats sanitaris i la limitació a la mobilitat dels seus productes, més enllà de les zones de restricció, tenen impacte econòmic, sobretot en el cas dels vedells o de les vaques de cria, cosa que requereix indemnitzacions i compensacions urgents, però també són causa, per què no dir-ho, d'angoixa i de tristor associades al sacrifici dels animals i al patiment d'aquests. I és cert que des del departament no es va sol·licitar un pla de vacunació preventiva, que, d'altra banda, no tenia precedents, però que, finalment, s'ha implementat. Com és igualment necessària una campanya de desinsectació per reduir els vectors de transmissió, impedit, això sí, els danys sobre el medi aquàtic.

Pel que fa a la pesta porcina, hi ha una certa contradicció entre algunes de les mesures plantejades i la finalitat que diuen perseguir. És el cas de l'habilitació de les plantes de biogàs per fer la gestió de cadàvers, amb el risc mediambiental i sanitari que implica transformar-les en incineradores no ja de dejeccions sinó de cadàvers, cosa que augmenta les dificultats de la gestió dels residus, però també, en certa manera, doncs impedeix beneficiar-se d'una font d'energia que podríem considerar com a necessària per a la sobirania energètica del país; però és que, a més, no plantegen que l'habilitació sigui en supòsits d'emergència, sinó que tingui caràcter ordinari. Ens sembla raonable i necessari disposar de més plantes autoritzades distribuïdes al territori per a la destrucció dels animals procedents de granges infectades, així com contemplar altres alternatives, com és el cas dels camions de sacrifici, tot i que no acabem de veure clara la formalització de precontractes per a cas de necessitat, no tant partint del concepte, sinó tenint en consideració que es podria produir una modificació de les circumstàncies que han servit de base al contracte i, per tant, un important desequilibri econòmic originat per aquestes circumstàncies posteriors.

I, per últim, no compartiríem l'ús de declaracions responsables per a la instal·lació de contenidors d'hidròlisi, susceptibles, com ja saben, de corrosió i de fuites, i que, per tant, donat el seu impacte mediambiental i sobre la salut pública, sembla aconsellable un control de requisits previ a la concessió de la llicència, sobretot si tenim en compte que la regulació actualment el que planteja és la suspensió de l'autorització en cas d'un increment anormal de la mortaldat, sigui o no sigui per malaltia, davant del risc d'excedir la capacitat disponible d'emmagatzematge.

Estem d'acord, diputada Abella, en que cal un pla urgent per estar preparats en cas de que l'epidèmia de grip aviària arribi a Catalunya. Tot i que ens genera dubtes, ens hi pronunciaren favorablement, igualment. Però ens genera dubtes el tema del foment de la instal·lació de petits incineradors de baixes d'aus *in situ* a les granges, en termes d'adequació, per a un eficaç control i seguiment de l'epidèmia.

I acabo. Pel que fa al canvi de situació del llop a Catalunya, i més enllà de pronunciar-nos sobre la mobilitat de les femelles d'aquesta espècie —és una dada objectiva—,

ens sembla encertat traslladar a la taula del llop el relacionat tant amb el pla preventiu com amb el protocol a treballar.

I, per últim –em descuidava d'aquesta qüestió, i ara sí que acabo–, ens pronunciarem favorablement respecte a les mesures que plantegen pel que fa a les espècies invasores, que és una problemàtica creixent i que, per tant, considerem oportú i necessari que s'adoptin mesures al respecte.

Moltes gràcies.

El president

I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Quan parlem dels problemes del sector primari no parlem de relats hipotètics o abstractes, ens referim a explotacions familiars que tanquen després d'esforços i constància de generacions senceres, i parlem també de milers d'animals sacrificats. La bioseguretat no és un detall tècnic, no és una paraula de moda ni un projecte que pugui deixar-se per més en acabat; és el mur de contenció que ens protegeix d'amenaques que arrasen sectors sencers, un mur que, en el cas del món ramader, i a cada crisi sanitària, s'ha evidenciat ple d'esvorancs.

Catalunya és un territori dens, molt productiu, amb un sector ramader potent, però amb unes infraestructures de control, de prevenció i de coordinació que fa anys que necessiten actualitzar-se. Sense inversions, sense reordenació, sense desplegar més recursos i sense un protocol clar, el preu que pagarem com a societat pot ser dramàtic.

La pesta porcina és una amenaça latent i recurrent, una de les malalties animals més destructives del món, que, gràcies a Déu, no afecta els humans, però que destrossa vides, empreses i economies amb avidesa. Els riscos per a Catalunya són immensos, atès que en producció porcina som un dels grans motors d'Europa. Més del seixanta per cent de la carn que exportem, tant en volum com en valor, és porcina.

Farem costat a qualsevol mesura destinada a reforçar els controls en transport, moviments i zones de risc, i en blindar els protocols de neteja i desinfecció, i validarem també qualsevol mesura que pretengui implicar els ajuntaments i els consells comarcals. Hem de superar l'etapa actual de responsabilitat individual que culpabilitza, abandona i ensorra els petits productors.

Dijous passat, tot l'aviram català criat a l'aire lliure va ser confinat com a mesura preventiva davant l'augment de brots de grip aviària. A dia d'avui, el Ministeri espanyol d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha estès les mesures a totes les granges avícoles, explotacions ecològiques i fins i tot les d'autoconsum. El sector avícola viu amb l'ai al cor a cada nova temporada migratòria. Per això és tan important la creació de línies d'ajut ràpides que permetin minimitzar els danys i una línia d'indemnitzacions paral·lela que permeti restituir els caps de bestiar. No podem erradicar les malalties, però sí que en podem preveure i reduir l'impacte, que és justament el que no s'ha fet en el cas de la dermatosi nodular contagiosa.

Ramaders, veterinaris, cooperativistes i experts coincideixen en que la gestió del seu Govern en aquest afer ha set nefasta. La manca de previsió, la lentitud en la resposta, l'ambigüitat en els protocols, la descoordinació entre administracions i la incapacitat d'anticipar escenaris han acabat aprovant el sacrifici de milers de caps de bestiar, molts d'ells sans.

Catalunya ni es mereix ni pot conformar-se amb aquest grau d'ineficiència. De vostès se n'espera alguna cosa més que una disculpa i una rectificació pública. S'espera que en prenguin nota i que d'ara en endavant tinguin a punt protocols d'actuació clars, ràpids i transparents. Ja intuïm que, com sempre, no depuraran responsabilitats polítiques. Doncs almenys treballin per garantir una resposta veterinària eficient i establir un sistema d'indemnitzacions justes.

Quan Catalunya va perdre la Guerra de Successió, els filipistes temien tant la revenja del poble català que van privar els catalans de la tinença de qualsevol arma. A Ripoll encara conservem ganivetes de llescar pa amb un orifici al mànec perquè en l'intent d'evitar que les féssim servir contra les tropes invasores, ens obligaven a estacar-les a la taula.

Deuen pensar: «Què diu ara aquesta? Què té a veure això amb la defensa de la nostra pagesia?» Ho entendran de seguit.

Hi ha documents d'administracions locals del segle XVIII on batlles majors de municipis catalans imploren al règim borbònic que els permetin l'ús d'armes per abatre els llops que, en estols cada cop més nombrosos i famolencs, recorrien els carrers de viles i ciutats atacant el bestiar i atemorint els civils. En ple segle XXI, tots tenim una visió idíl·lica i romàntica del llop, però és que no vivim immersos en un conte de Walt Disney. La por dels pagesos a veure atacats i minvats els seus ramats és real. La manca absoluta de mesures per part de l'Administració, que imposa la convivència amb aquesta espècie, també és real. Tenen llestos i consensuats protocols d'avís, vigilància i acció que incorporin un seguiment GPS rigorós? Tenen un sistema de compensació immediata en cas que hi hagi baixes de bestiar? Han delimitat zones d'exclusió on la densitat dels ramats o explotacions és alta?

I contra les espècies invasores, què fan? Com pensen frenar l'avenç de la vespa asiàtica, del mosquit tigre, del caragol poma, del cranc roig americà? Mentre vostès baden, es destrueixen ecosistemes, cultius i economies locals.

L'estat català que mereixen els nostres fills no es pot permetre perdre ni més explotacions ni continuar minvant la seva capacitat autoabastir-se. Necessitem un cop de timó; necessitem noves eleccions; necessitem seny i ordre.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades, els hi he de dir que avui em sento molt satisfeta i contenta perquè m'ha passat una cosa que normalment no passa, i és que a mesura que anaven sortint els diferents grups parlamentaris, quan acabaven la seva intervenció, de la gran majoria, m'han agafat ganes d'aplaudir-los, perquè crec que ha sigut un debat productiu. Era difícil que amb cinc minuts qualsevol de nosaltres pogués explicar els vint-i-set, vint-i-nou punts que han acabat sent d'aquesta moció, i entre uns i altres s'ha anat complementant. Per tant, crec

que és un debat que avui aporta molt a la bioseguretat i a tot el sector primari. Aquesta moció, penso que ens ajudarà al sector i al país a ser més resilients a les malalties animals que tenim o que tindrem.

Com deia, s'han fet un total de vint-i-set esmenes. Ha estat complicat gestionar-les totes, però agraeixo de tot cor a tots els grups parlamentaris que n'han fet amb la voluntat de contribuir a la millora, com deia. Finalment, s'han acceptat set esmenes i s'han fet quatre transaccions amb diferents grups implicats.

I només dos comentaris a dos grups. Al PSC sí que els hi he dit que els hi convé fer una mica més d'autocrítica, de discurs apocalíptic cap ni un. Aquí ens encarreguem de reflectir la realitat. I per a solucions o propostes, els vint-i-nou punts que avui sotmetem a votació.

El punt de l'auditoria, l'hem demanat nosaltres per petició del sector. I el control el demanàvem a les aus salvatges, perquè som els primers que sabem que els ramaders d'aviram fa molt i molt temps que inverteixen en bioseguretat i que fan una feina excel·lent.

I als Comuns només un comentari: s'ha referit als contenidors d'hidròlisi que tenen riscos de fuga. Catalunya, a diferència de la resta d'estats veïns, tenen una exigència complementària que diu l'Agència Catalana de Residus, que és instal·lar una petita cubeta antifugues a tots els contenidors d'hidròlisi. Per tant, crec que aquest problema queda resolt i els animo, doncs, a votar a favor també d'aquest punt.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-quatrè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les finances públiques

302-00172/15

El vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les finances públiques. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts

per Catalunya, i per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Honorables consellers, diputades, diputats, la moció que presentem tristament l'hem hagut de presentar reiteradament i no per fer-ho reiteradament no és menys greu la situació que tenim en aquest país.

Aquesta moció, en termes generals, la vull centrar en dos coses molt rellevants i necessàries per al país. La primera –sembla mentida que ho hagi de dir– és pressupostos. Clar, perquè el Partit Socialistes va córrer molt, córrer molt amb la investidura. Això sí, aquí vam tenir presses; a l'hora de tenir pressupostos, no tantes. I és el segon exercici sense pressupostos; i, per tant, d'alguna manera, governar sense pressupostos, consellera, és ocupar el poder, però no exercir el poder. I ho dic amb el to positiu d'exercir el poder, les polítiques públiques. Al final, tirar endavant una proposta que va tirant més o menys amb pròrroques, que va tirant amb ampliacions de crèdit, quan estem en una situació de creixement en la recaptació no té cap sentit.

Després, vostès fan una cosa, que la segueixen fent. Li vaig demanar que..., no crec que..., fins i tot, per cortesia parlamentària no funciona gaire, que és: a la gent tensionada d'aquest país, al tercer sector, a les entitats, a l'escola concertada, quan venen al Govern a dir-los «la situació és dramàtica», vostès els hi diuen «vagin a parlar amb Junts». Ja entenc que Junts són el referent. Jo ho entenc, això; però no, no «vagin a parlar amb Junts», home, no. Vostès governen –vostès governen–; per tant, entrin els pressupostos a registre. Discutim-los aquí. I això és un dels punts que sotmetem a votació.

El segon i més rellevant per mi és el model de finançament. En vam parlar a la sessió de control, eh? I, per tant, hem de reiterar que tornem a tenir la gran pastanaga. I que jo estic convençut, consellera..., que jo l'aprecio molt, vostè m'aprecia a mi, ens apreciem molt, però al final l'important són els resultats. I en els resultats, doncs, la senyora Montero torna a esmenar-los a la totalitat.

I vostè ha d'anunciar que sí, que tindrem un model concretat abans de cap d'any i no el tenim. I ho envien al febrer. I ja veurem què ens trobarem al febrer. I, miri, sap

què penso que ens trobarem al febrer? Molt em temo que el que ens trobarem és, potser, posar una mica més de diners en el sistema actual com a pas previ del que pot passar en un futur, perquè potser resulta que estem condicionats per les eleccions a Andalusia, oi? I la senyora Montero estarà condicionada per això.

Miri, també crec que ens podem trobar una cosa, i haurem de discutir aquí que no ens fem trampes al solitari. El dèficit fiscal és de 22.000 milions. Això és, més o menys, un vuit per cent del PIB –vuit per cent del PIB. Vostès no publiquen les balances fiscals. L'hi vaig dir ahir: probablement no les publiquen perquè alguns dels estudis fets per la universitat ens situen ja a uns 30.000 milions. Això és gairebé un deu per cent del PIB. És una bestiesa.

I després corren *por ahí* els rumors de «potser arribem a un acord» –segur que ho han sentit les diputades i els diputats– «d'entre 4.000 o 6.000 milions». Oh, gran millora! Sis mil milions ens situen més o menys al vuit per cent del PIB, i estem al cap del camí. És que al final serà cornuts i pagar el beure. I algú voldrà vendre no sé quin acord quan en realitat estarem exactament allà on estàvem. I això és un drama des de la perspectiva dels serveis públics, des de la perspectiva de la inversió, des de la perspectiva del futur d'aquest país.

Miri, i nosaltres ahir també li vam oferir, sincerament, una proposta que crec que pot ser de consens. Miri, quin és l'objectiu polític de Junts? L'objectiu polític és assolir la independència, ser un país normal, però no tenim una majoria parlamentària en aquests moments. Però en el que sí que podem tenir una majoria parlamentària és per presentar un sistema just, un sistema de concert econòmic. Això vol dir sortir de la LOFCA. Seré molt clar: sortir de la LOFCA, plena sobirania en tots els impostos –no només de gestió, que és el que defensen vostès, sinó també en la normativa–, el càlcul dels serveis que dona l'Estat i solidaritat decidida per la Generalitat. Perquè la solidaritat, quan la decideixes tu, és efectivament solidaritat; quan te la decideix l'Estat és espoli.

En resum, allò que paguem els catalans han de ser serveis per als catalans. Si nosaltres paguem, nosaltres decidim. Crec que aquest consens sí que és possible en aquesta cambra. I fem una crida a donar suport a un consens que després, lògicament, el Govern de la Generalitat ha de poder governar, perquè –acabo amb

això— el que no sé encara..., no sé a quin acord arribaran, però tampoc sé exactament què proposen. Potser estaria bé que ens ho expliquessin.

Gràcies.

El president

El Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya hi ha presentat esmenes, i per defensar-les té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. Consellers, diputats, diputades, bona tarda. Que la falta d'aprovació d'un pressupost de la Generalitat afecta greument la prestació dels serveis públics i genera incertesa sobre l'impuls econòmic del país, de Catalunya, no és opinable; és una realitat, és un fet objectiu. Ja ho vam constatar des del Grup Parlamentari del Partit Popular en l'anterior moció que precedia la interpel·lació que vam fer a la consellera d'Economia pel mateix tema, per les finances públiques.

I més enllà del que votin els grups del tripartit encobert, la realitat continua essent la mateixa. Celebrem, però, que Junts vagi a rebuf del Partit Popular i comenci a descobrir que fer oposició real a Catalunya és important. Nosaltres ja fa un any i mig que hi som, picant pedra cada dia.

Avui Junts ens presenta una moció sobre finances públiques incompleta, que es queda a mitges i evita entrar en el fons de les qüestions claus. Perquè, quan parlem de finances públiques a Catalunya, hi ha quatre pilars indispensables: pressupost, gestió del pressupost, fiscalitat i finançament.

I vostès, mirin, sobre alguns d'aquests pilars passen de puntetes o directament els ometen. Primer punt, el pressupost. És obvi que la presentació del pressupost és una qüestió capital, un debat que el Govern de Salvador Illa ha perdut de forma estrepitosa. I l'ha perdut perquè ha fracassat i perquè ha enganyat la ciutadania prometent en seu parlamentària pressupostos per al 2024 i el 2025 que ni ha presentat ni ha aprovat.

I ja comença a ser una mica ridícula —amb tot el respecte, no hi ha una altra paraula— l'excusa de la consellera de que sempre la culpa és dels grups que no s'ofereixen, que no estenen la mà per ajudar. La presentació del pressupost és competència

exclusiva del Govern. Quan el presentin, quan ensenyin algun número d'aquest pressupost, ja en parlarem, però no emboliquin la troca i no escapin d'un fracàs que és seu i de ningú més –seu i de ningú més.

Segon punt, la gestió del pressupost. L'estructura del pressupost és responsabilitat del Govern i dels socis que en poden facilitar l'aprovació. Si el Govern presenta un pressupost que manté la macroestructura fallida, arcaica i hipertrofiada de la Generalitat actual, això és gairebé el mateix que no tenir pressupost.

I aquí entenem que Junts no vulgui entrar-hi, perquè hi ha participat durant dècades. De fet, podríem dir que en són els creadors. Han format part de la menjadora de la burocràcia que ofega Catalunya i ara també formen part de l'estructura de l'Estat. Ramon Tremosa, Elena Massot, Pere Soler, Miquel Calçada, Eduard Gràcia..., tots aquests engrosseixen l'estructura de l'Estat. Ja els va bé que aquesta estructura mastodòntica, burocràtica i de manual soviètic frena qualsevol possibilitat de prosperitat; hi participen i la fomenten.

Tercer punt, la fiscalitat. Per crear prosperitat, la de veritat, no aquesta compartida, aquest invent de Salvador Illa, la prosperitat, cal posar fi a les polítiques confiscatòries que patim, cal acabar amb l'infern fiscal que ofega els catalans. Abaixar impostos no és cap caprici, és generar condicions per al creixement, atraure inversió, permetre que les famílies tinguin més recursos per viure, per invertir o per estalviar, o per comprar habitatge, que falta fa.

Però entenem que Junts no digui ni piu sobre fiscalitat. No és estrany, vostès han estat al capdavant dels governs més escurabutxaques de la història de Catalunya. Darrere de cada impost propi de Catalunya sempre hi havia Junts. I recordarem sempre l'augment que van fer de l'impost de successions en plena pandèmia, ni més ni menys. I també han estat els còmplices necessaris de les noranta-dos pujades d'impostos del Govern de Pedro Sánchez.

Quart punt, el finançament. Catalunya necessita un nou sistema de finançament? Sí, evidentment que sí. Però abans cal netejar per dins: una auditoria de la macroestructura, eliminar duplicitats, retallar la burocràcia ineficient i acabar amb l'infern fiscal.

Nosaltres, des de Catalunya, no podem donar lliçons. No som els cracs de la gestió pública, no podem donar lliçons. Només aleshores, quan netegem per dins, podrem parlar de negociació i acord amb la resta de comunitats autònomes i amb l'Estat. Però mai des de l'amagatotis, des del xantatge polític ni des de la corrupció política, com pretenen alguns que només busquen mantenir-se vius a la política un dia més.

Moltes gràcies.

El president

Obrim el torn de posicionament dels grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I, en primer terme, té la paraula en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Albert Salvadó Fernández.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellera Romero... Bé, des d'Esquerra Republicana donarem suport de forma molt majoritària a esta moció que presenta Junts per Catalunya. No podem, però, votar a favor dels dos primers punts, sobre la necessitat de disposar d'uns pressupostos i l'impacte que suposa no disposar-ne, perquè vostès volen que el Govern presente pressupostos però no per aprovar-los, sinó pel goig de tombar-los, perquè és lo que han fet sempre –sempre.

Sap quantes vegades Junts per Catalunya o Convergència i Unió anteriorment van votar a favor dels pressupostos si ells no estaven al Govern? Mai. És que no ho han fet mai, ni una vegada. Si tots los grups parlamentaris haguessen fet lo mateix, l'últim pressupost aprovat seria lo de l'any 2010, amb Antoni Castells com a conseller d'Economia. Des de llavors no hi ha hagut cap govern que hagi disposat de majoria absoluta parlamentària. Inclús el PP ha donat suport als pressupostos estant a l'oposició, als pressupostos del president Mas.

Per tant, no semblaria sensat donar-los suport, perquè van justos de credibilitat. La credibilitat se guanya amb exemplaritat; amb fer, quan en tens l'oportunitat, lo que ara dius que s'ha de fer. És que si tothom féssim el mateix, els darrers dos consellers que han aprovat pressupostos, el conseller Jaume Giró i la consellera Natàlia Mas, d'un tarannà conciliador i molt reconeguts arreu los dos, no haguessen pogut aprovar-los, tampoc.

És evident que és competència del Govern la presentació del projecte de pressupostos. És el Govern qui té la responsabilitat de presentar-los. I també li correspon generar les condicions òptimes per arribar a majories. I això los ho costa molt, cert; de fet, los ho costa massa.

I Esquerra Republicana no renunciem a la missió per la que estem aquí, defensar Catalunya; defensar Catalunya i fer-la avançar. Volem que el Govern presente uns pressupostos i els puguem aprovar. Sí, perquè voldrà dir que no només s'aproven los pressupostos per al 2026, sinó que el nostre país fa un pas endavant importantíssim. Este era l'objectiu dels acords d'una investidura com esta, que *a priori* era complicada per avançar en l'autogovern del país.

Diputat Castellà, acabo amb la resta de punts, la majoria de punts, que hi estem absolutament d'acord i, per tant, los hi votarem a favor, perquè, efectivament, sempre mos trobaran a favor que Catalunya avanci. Compartim amb vostè l'horitzó de llibertat nacional i independència absoluta; de fet, voldríem que la consellera Romero fos la ministra d'Economia de Catalunya. Però mentre això no passa, què fem? Suposo que també devem estar d'acord que, mentrestant, hem de fer avançar Catalunya.

En este sentit entenc que plantegen lo punt 3, que demana el concert econòmic. No és l'horitzó que vostès i natros volem i al qual aspirem, però també sabem que significaria avançar de manera molt substancial en la gestió dels recursos que paguem a Catalunya. Perquè hi estem d'acord, lo que paguem els catalans i les catalanes ho hem de decidir a Catalunya. I hi estem absolutament d'acord.

Confio que vostès no facin com en els pressupostos. Confio que, en les millores sobre finançament que facin avançar Catalunya, Junts també s'hi sumen. I sempre que vostès puguin aconseguir que avancem més, Esquerra Republicana estarem al seu costat, no ho dubten. Com a persona sensata, diputat Castellà, també li demanem que ajude el seu grup parlamentari a que no caigui en la tàctica del «tot o res», que ens ajude a fer avançar el país.

En los altres tres punts hi estem d'acord, hi votarem a favor, com he dit. Perquè el Partit Socialistes ha renunciat a l'Estat a exercir una responsabilitat històrica que només podien fer ells, fer pedagogia del caràcter plurinacional de l'Estat espanyol. I

això els catalans i les catalanes ho patim i ho paguem molt car, també a l'hora de demanar un finançament just. I és decebedor que avui, que fa cinquanta anys de la mort al llit del dictador, encara haguem de seguir demanant transparència i dignitat en la relació amb l'Estat. Encara sorprèn la complicitat del PSOE per amagar les balances fiscals o per esquivar una execució d'inversió de mínims per als catalans i les catalanes.

Al Govern: deixem de fer anuncis, treballem per un nou sistema de finançament, perquè així Catalunya tindrà els millors pressupostos de la seua història. Per tant, també votarem a favor dels punts 4 i 5, així com del punt 6, que reclama a l'Estat els deutes pendents en matèria de finançament de la llei de dependència.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyor president. Esta moción habla de tres cuestiones: la primera, balanzas fiscales; la segunda, déficit fiscal, y en último término, la falta de presupuestos.

Sobre las balanzas fiscales. Bien, ustedes llevan controlando quince años los famosos 22.000 millones de euros, que no saben ni de dónde han salido ni quién los ha calculado ni cómo los ha calculado. Prueba de ello es que hasta ustedes lo reclaman de manera reiterada: lo reclamaban en la sesión de control, ahora lo reclaman en esta moción. Pero ¿debe ser que de quince a veinte años para aquí no ha habido actualización? ¿O es que ustedes siempre intentan tirar del mismo mantra, que no saben ni de dónde han salido ni cómo los han sacado?

Y eso lo ligo con el famoso déficit fiscal. Mire, señor Castellà, de su mantra de *Espanya ens roba* estamos hasta las narices, de verdad se lo digo. ¿Sabe por qué? Porque ustedes llevan alimentándose muchos años con ese mantra, llevan intentando sacar votos acusando a otros compatriotas de pagar menos que nosotros. Pero la verdad es que los catalanes ya no les creen. Ustedes han llegado

a tener setenta y dos diputados y ahora tienen treinta y cinco y bajando, porque los catalanes ya no les creemos, ya no se lo creen. (*Alguns aplaudiments.*)

Pero ¿saben lo que se creen? Se creen la realidad, lo que realmente roba a Cataluña: el caso Palau, el caso Pretoria, el caso ITV, el caso *tres per cent*. Es decir, los casos recurrentes en que ustedes han ido a declarar a la Audiencia Nacional con o sin pantalla, como alguno tendrá que declarar la semana que viene. (*Alguns aplaudiments.*) Es decir, *ustedes* nos roban, nos roban *ustedes*.

Y mire, señor Castellà, una cosa sí que es cierta de lo que ha dicho usted, la falta de presupuestos va en contra de la economía catalana. Y es cierto: falta de productividad, falta de competitividad, mayor infierno fiscal, partidas económicas que están bloqueadas porque no se pueden tirar adelante, inversiones que están bloqueadas al no tener presupuestos...

En definitiva, unos presupuestos prorrogados del año 2023 que..., evidentemente, la situación económica no es la del 2023. Estamos en una situación peor: deslocalizan más empresas, se crean menos puestos de trabajo, atraemos menos inversión. En fin, una cuestión que es el resultado económico de la tarea del Govern de Aragonès y del Govern de Illa.

Pero hay una diferencia: ustedes ya saben lo que significa gobernar sin presupuesto. Ustedes saben lo que es tirar de modificación de crédito, de suplemento de crédito, las dificultades que supone, pero ¿sabe lo que pasa? Que la propaganda y la publicidad no las han abandonado: han anunciado miles de planes, centenares de planes, han anunciado incluso cincuenta mil viviendas.

Y mi pregunta es –y eso espero y deseo que, ya que no me puede contestar la consejera, me conteste el grupo parlamentario que da apoyo al Govern–: ¿cómo van a hacer todos esos planes sin presupuestos corrientes, sin presupuestos vigentes? ¿Alguien me podrá responder a ello?

Porque entonces, si no tenemos presupuestos, hay tres opciones: o ustedes mienten en esos planes y en esas viviendas o esperan una famosa y utópica financiación singular o quieren aumentar la deuda pública. Entonces, me gustaría que ustedes respondieran cómo lo van a hacer.

Porque, mire, yo creo que están ustedes por la segunda vía. Esa vía en que intentan pactar con Esquerra con el apoyo de Junts, pero que no llega. Ahora lo han aplazado a febrero, veremos qué pasa. Veremos qué pasa con Sánchez. Veremos qué pasa con el fiscal general del Estado, no vaya a ser que acabe como Sánchez y al *inrevés*.

¿Cuál es la situación? Porque, claro, la situación real actual en Cataluña es que estamos sin presupuestos. Y mi pregunta es –para los señores de Esquerra, para los señores del PSC, de Junts–: ¿cómo van a desbloquear todas esas operaciones? ¿Cómo van a intentar dar mejores servicios públicos? ¿Cómo van a intentar revertir la situación del ferrocarril en Cataluña? ¿Cómo van a intentar revertir la situación del transporte en Cataluña? ¿Cómo van a revertir las listas de espera en Cataluña? ¿Cómo van a revertir la situación dramática de los autónomos en Cataluña? ¿Cómo lo van a hacer?

Y me gustaría que supieran cómo lo van a hacer, porque lo único que sabemos es que ustedes siguen aprobando suplementos de crédito, siguen aprobando modificaciones de crédito, pero lo único que sabemos es que la economía catalana cada vez va peor. Y la prueba es que, si cogemos datos económicos del 2023 y cogemos datos de 2025, tenemos peor economía, peor empleo, peores inversiones, peores infraestructuras, peor inversión en servicios públicos. ¿Y saben por qué? Porque son ustedes lo mismo que Aragonès. Son ustedes el partido separatista de Cataluña. Junts, Esquerra y el PSC son los mismos, porque algunos nos roban con el *tres per cent* y algunos otros nos roban con el *dos per cent*.

Muchas gracias.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid i Colomer

Gràcies, president. No sabia jo que la senyora Romero i el senyor Canadell eren el mateix, cada dia s'aprenen coses noves. (*L'oradorriu.*) Però bé, en tot cas, entrant en matèria, miri, senyor Castellà, vostè ja reconeixia que aquesta moció és reiterativa, que la presenten jo diria quasi a cada ple. Algú comença a sospitar que

en realitat el que passa és que vostè el que voldria és negociar pressupostos, o fer veure que negocien pressupostos, per acabar votant que no, però no el deixen –no sé si no el deixen a Waterloo o no el deixen a Ripoll.

Però, en tot cas, el que sembla és que vostè sí que tindria ganes de negociar pressupostos i que el preocupa el que segurament és una realitat –i crec que té a veure, evidentment, en aquest cas també, amb la correlació de forces que hi ha al Parlament–, que hi ha formacions polítiques que, evidentment, condicionem i, evidentment, exigim al Govern i, evidentment, tenim voluntat de que hi hagi pressupostos, en aquest cas, de cara al 2026.

Però el Govern sap –i això..., també crec que val la pena que reiterem l'avís– dues qüestions. La primera és que perquè hi hagi pressupostos el 2026 hi ha d'haver compliment del 2025, i encara no hi som, aquí, eh? Llavors, jo començo també a reclamar al Govern i exigir al Govern..., bé, o sigui, nosaltres vam fer un acte de responsabilitat, que és que vam donar al Govern 4.000 milions d'euros, vam donar la caixa d'eines per a, en tot cas, implementar les polítiques públiques que teníem en l'acord d'investidura. El que ha de fer el Govern és complir. I el que no ens pot dir el Govern és que no té capacitat d'executar quan els primers acords del suplement de crèdit són pràcticament del mes de febrer.

I la segona qüestió –que crec que també és important, perquè, evidentment, nosaltres volem que hi hagi pressupostos i, en tot cas, volem que el Govern presenti pressupostos, que crec que també és una qüestió que s'ha de posar damunt de la taula– és que bàsicament recomanaríem al Govern que, abans de que presenti pressupostos i que els aprovi el consell de govern, els tingui pactats. Simplement, un recordatori: que la consellera no se'm pot enfadar perquè és una qüestió que ella sempre reclamava quan era diputada i, en aquest cas, no era consellera. Per tant, aquest doble avís: complir i, evidentment, negociar de cara als pressupostos del 2026.

I, evidentment, nosaltres sempre hem defensat i defensem dues qüestions que són fonamentals per enfortir el pressupost de la Generalitat. La primera, evidentment, és un finançament just i singular. Jo, senyor Castellà, ja sap que no li compro els números del dèficit fiscal, però compte –compte–, perquè, clar, jo no sé, si al final

tenim un acord de finançament singular per a Catalunya, si al final això representa la xifra que vostè apuntava, al voltant de 5.000 milions d'euros, no serà molt fàcil d'explicar, no serà molt senzill d'explicar que això no és res –que això no és res. Ho dic perquè, si agafem pràcticament els seus números, que avui parlava del dèficit fiscal..., és un vint-i-cinc per cent que es reduiria pràcticament només l'acord de finançament; compte –compte.

Clar, després vostès sempre s'obliden d'una altra pota. És veritat..., parla, per exemple, de la necessitat d'enfortir els serveis públics. També la fiscalitat justa i redistributiva és important; vostès sempre se n'obliden –sempre se n'obliden. És veritat que vostès van governar pràcticament durant trenta anys i hi havia impost de successions. No sé en quin moment vostès van decidir que agafaven la senda de la política neoliberal del senyor Mas, van decidir acabar amb tots els impostos als rics. Bàsicament, l'impost de successions. Però vostès van governar trenta anys i existia també aquest impost. Sí. De fet, també sempre l'hi recordo... Se m'enfada el senyor Canadell, però, de fet, l'actual impost de successions el vaig pactar jo amb el conseller Aragonès governant el senyor Torra, i hi va votar a favor vostè, senyor Castellà, la senyora Elsa Artadi. Sí, el senyor Castellà llavors estava a Esquerra Republicana, però va votar, senyor Canadell. El que passa és que es canvien de grup, però hi van votar a favor la senyora Elsa Artadi i el senyor Albert Batet. És a dir que...

Per tant, tan dolent no devia ser, si el van pactar conjuntament. Que, bàsicament, el que fa és que les grans herències d'aquest país paguin. Perquè jo vull recordar que el setanta-quatre per cent de les persones que hereten en aquest país paguen menys d'un euro –menys d'un euro. Són dades... El senyor Juan Fernández, del PP, nega amb el cap. Sí, no és com a Andalusia. Si vol, li poden facilitar les dades, en aquest cas, des del Departament d'Economia. No són dades meves, són de l'Agència Tributària de Catalunya. El que passa és que vostè..., ja l'hi vaig dir un dia, s'ha de venir amb els deures fets i s'ha de llegir.

I, finalment, en tot cas, acabo amb una qüestió concreta, que és: senyor Castellà, jo hi estic plenament d'acord, els recursos de dependència han de ser per a Catalunya, però jo també li vull recordar aquesta vegada, que amb totes aquestes coses vostès

es confonen i no saben..., i diuen que un govern de PP i VOX és el mateix que un govern en el qual hi són els Comuns, per exemple..., sap quant van ser l'any 2012 les ajudes de dependència, en aquest cas del Govern del senyor Rajoy, que els hi votaven els pressupostos, aquí a Catalunya? Zero, les van deixar a zero. Sap quines han sigut aquest any? Set-cents vuitanta tres milions d'euros. És el rècord més alt – més alt– que mai un govern ha destinat, en aquest cas, a finançar la dependència de les comunitats autònomes. És insuficient? Sí, però jo els convido a aquesta reflexió: no és el mateix governi qui governi. Espero que no es confonguin, que a vegades es despisten.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, estàvem tots molt nerviosos aquest matí perquè anàvem a destinar al problema que consideren els catalans primer problema a Catalunya deu minuts en comptes de cinc, i setmana rere setmana hem de seguir discutint les mateixes mocions que venen a fer una operació que jo, honestament, no entenc; no sé si el PSC, no sé si Esquerra Republicana...

En tot cas, els pressupostos no haurien de ser en abstracte. Lo que tindria sentit és discutir quins pressupostos, on van, quines són les lleis que els acompanyen i com es distribueixen aquests diners. Perquè recordem que hi ha partits que es posen nerviosos amb quanta població té... Ep, diputat Canadell. Hi som tots. Me n'alegro molt. Ara pot fer un altre tuit, si vol. *(Pausa.)* A vegades ens posem molt nerviosos amb la quantitat de gent que hi haurà a Catalunya, i lo que oblidem, per exemple, són aquests 10.000 milions d'euros que hi ha en mans de deu catalans. Vull dir, seria interessant, quan discutim sobre pressupostos, que discutim de fiscalitat, també.

Tanmateix... Ah, i, per cert, dir que, en general, jo diria que aquí ningú està per parlar de quins vots regala i a quins pactes s'arriben, perquè recordem que, al final, Junts no deixa de ser hereu de Convergència, especialment en les coses més dolentes – per desgràcia–, i que també van ser qui van donar els seus vots quan Aznar tenia ja

majoria absoluta. Llavors, intentaria no posar-nos molt nerviosos amb aquestes coses i intentaria veure què és lo que volen fer políticament.

A nosaltres en general ens fa gràcia sovint que la qüestió del finançament a Catalunya porti la dreta espanyolista a onejar la bandera de solidaritat. És la mateixa dreta que munta els paradisos fiscals i les corrupteles, però que després ens parla de solidaritat. De fet, és l'única ocasió en la que utilitzen la paraula «solidaritat», que és una bandera que la resta de l'any i per a la resta de causes menyspreen constantment, i lamentablement, a vegades també veiem com aquest fet porta una part de l'esquerra de l'Estat a afirmar que Catalunya, quan demana administrar sobiranament els seus impostos, és perquè és insolidària amb la resta de l'Estat.

Com deuen comprendre, jo, vist que ja hem discutit lo mateix trenta vegades, doncs, vaig aprofitant per, no ho sé, parlar d'altres coses..., que hi estan relacionades, evidentment, abans de que em talli. Per això considerem que cal que siguem clars i pedagògics en aquest tema, també des de l'esquerra, perquè aquesta no és una demanda que provingui de la dreta catalana, sinó que és molt anterior i, de fet, prové de les arrels de tota la tradició catalanista i d'esquerres del nostre país.

No és la nostra línia, però fins i tot el republicanisme federal de Pi i Margall –que havia sigut el primer president de la República, català, i l'últim– el 1877 deia: «Hi ha una qüestió en la hisenda de les confederacions sobre la qual em crec obligat a dir algunes paraules. Hi ha qui sosté que la confederació ha d'intervenir en la determinació de com recapta cada estat els seus recursos. No accepto aquesta intervenció. Igual que per al seu règim econòmic la nació obeeix el seu propi criteri, també ha de ser així per fixar les seves despeses i els seus ingressos. Si acceptem que el criteri de la confederació és superior al dels pobles que la componen, neguem la causa i el principi de la federació i caiem en l'unitarisme. Som federals precisament perquè entenem que les diverses condicions de vida de cada poble exigeixen no la uniformitat, sinó la varietat d'institucions. La diversitat de condicions de vida exigeix als pobles diversitat d'institucions. Per no partir d'aquesta idea, el règim unitari és a Espanya pertorbador i tirànic.» I afegia: «Amb el principi federatiu haurien estat molt diferents el rumb i la sort de la hisenda. Limitades les atribucions de l'Estat, les

despeses generals no haurien crescut mai. No s'haurien autoritzat aquelles guerres desastroses que tant ens empobriren i que han estat l'origen del nostre deute.»

És per això que, des de qualsevol perspectiva, el que avui estem discutint no va com voldrien molts espanyolistes, siguin d'esquerrres o de dretes, entre Catalunya i els altres pobles de l'Estat, sinó, precisament, de la sobirania de tots aquests pobles amb relació al centralisme de l'Estat. L'Estat espanyol és un estat centralista i, per tant, quan estem parlant d'això, estem parlant de sobirania, no d'insolidaritat.

Evidentment que la nostra solidaritat no s'acaba allà on acaben els límits de les nostres fronteres i de la nostra nació. Nosaltres defensem la independència de la nació, en concret, el dret de tots els pobles a l'autodeterminació, si així ho desitgen. Però és evident, i ho hem demostrat sobrades voltes, que ens sentim molt més a prop del tots els treballadors dels diversos pobles de l'Estat que de l'oligarquia política i econòmica d'arreu, també la d'aquí, i evidentment, sempre preferim apujar els impostos a aquells catalans que són més rics i acumulen més riquesa –i que, per tant, es sostenen sobre el treball dels altres– per millorar la vida dels treballadors de tot arreu: dels andalusos, dels extremerys, dels palestins i dels senegalesos, els hi molesti o no els hi molesti a les diferents forces polítiques que aquí van corrent una darrere l'altra a veure qui la diu més grossa.

I, evidentment, estem als antípodes, segurament, dels pressupostos que presentaria Junts, que volen finançament per rebaixar els impostos als més rics i anar-nos assimilant, precisament, a aquell Madrid que tant detestem.

Però, tanmateix, considerem que hi ha parts de la seva moció que podem votar a favor. I és en aquestes qüestions en les que creiem que cal posar l'accent, perquè, si no, ens anem trobant com, sota aquesta idea de que el nacionalisme espanyol no existeix, es pot anar defensant que la sobirania de Catalunya, que demana competències per a Catalunya, seria un acte de xovinisme, i no és mai així.

Així que a la propera moció que presentin en aquest sentit, exactament igual, doncs, buscarem un altre tema per abordar. A part d'això, esperem que sí que hi hagi pressupostos, que siguin una mica dignes del poble català i que el dia de la marmota es vagi acabant.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. La política catalana està atrapada en un bucle estèril, una mena de dia de la marmota que condemna el país a repetir els mateixos errors una vegada i una altra. Aquest cicle d'incompetència sempre es paga amb diners, temps i pèrdua d'oportunitats dels catalans. És escandalós que, en els darrers vint-i-cinc anys, deu vegades hem hagut de prorrogar pressupostos i en sis ocasions ni tan sols n'hem tingut. Aquest 2025 ja fa dos anys sencers que Catalunya funciona amb els comptes caducats.

Aquesta situació no és cap qüestió tècnica, és política, i les seves conseqüències són molt greus: no es poden crear partides noves per atendre necessitats reals; les despeses no s'ajusten ni a la inflació ni als costos actuals; es bloquegen inversions de tot tipus, es governa a cop de crèdit extraordinari i suplementos opacs. I el més greu, es deteriora la capacitat del Govern per actuar amb eficàcia i lideratge. La pregunta és molt òbvia: què hem fet per arribar fins aquí?

Doncs miri, dues raons. Perquè Catalunya no decideixi sobre els propis recursos any rere any, govern rere govern, el Parlament català es limita a repartir les engrunes que ens deixa Espanya després de saquejar-nos fiscalment. Els anomenats «pressupostos de la fam», que ens venen com a grans fites polítiques, no són cap altra cosa que comptes retallats, insuficients i humiliants. Per què? Perquè el finançament no el decidim aquí, el decideixen a Madrid. Junts, Esquerra i PSC, governs de tot color i de tota bandera, han pactat respectant el mateix sistema espoliador. Des del Majestic fins a les últimes taules de diàleg no hem aconseguit res. L'Estat no té ni ha tingut mai la voluntat d'oferir a Catalunya ni finançament just ni sobirania fiscal. El dèficit fiscal es manté, la pressió impositiva és de les més altes de l'Estat i els incompliments són constants i vergonyosos. Entre el 2013 i el 2023, l'Estat només ha executat el 40,9 per cent de la inversió pressupostada a Catalunya. Sis de cada deu euros que ens prometen no arriben mai. I encara tenen la barra de venir a parlar de responsabilitat fiscal i concertar res amb Espanya?

La segona raó del desastre és igualment greu. Tenim uns partits que han deixat de representar la seva gent. A Junts, Esquerra i el PSC i la resta de formacions processistes i espanyolistes els és igual tenir o no tenir pressupostos, el que els importa és mantenir el seu *statu quo*. No fan ni deixen fer. Només saben negociar per quotes de poder, no pas per transformar el país. Aquí, amb pressupostos prorrogats, sense marge d'acció, van tirant de crèdits i propaganda esperant que passi el temporal fins a les properes eleccions. És la política del que qui dia passa, any empeny. I vostè, senyor Castellà, n'és l'exemple: discurs processista, mà estesa a Madrid i cap resultat.

La moció de Junts que debatem avui no és només un exercici de cinisme. Venen aquí a fer-se els ofesos per una situació que vostès mateixos han contribuït a crear i perpetuar. Nosaltres no ens prestarem a aquest teatre. Aliança Catalana afirma sense embuts: el peix al cove està podrit, el pacte fiscal és una presa de pèl i l'ordinalitat que defensa el PSC no és més que una paraula buida per seguir mantenint l'espoli.

La veritat és una i clara: Catalunya no tindrà mai uns pressupostos dignes mentre no tingui un estat propi, i aquest estat només arribarà si tenim la valentia de restituir-lo sense demanar permís i amb voluntat d'autogovern. Fins aleshores el que vingui de Madrid serà fum i el que pactin aquí serà misèria. I a Madrid no renunciaran mai a perdre la gallina dels ous d'or; si no fos així, si no ens xuclessin la sang, faria anys que seríem independents.

Gràcies.

El president

I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Gràcies, president. Conselleres, diputades, diputats... Vostès han posat negre sobre blanc al punt 1 de la seva moció el que ja va afirmar el diputat Castellà en la interpel·lació, que la manca de pressupostos dels darrers exercicis i per a l'exercici

en curs està generant greus dificultats econòmiques. És la seva veritat autoafirmada, l'axioma sobre el qual construeixen tot el relat.

I sí, és evident que és millor disposar de pressupost que no tenir-ne, però el que no diuen és que la fragilitat dels serveis públics no neix d'un any de pròrroga, sinó d'anys de retallades i improvisació en els que Convergència i Unió i Junts hi van tenir molt a veure. El problema no és aquest any amb pròrroga pressupostària, sinó la tensió que encara arrosseguem que les seves polítiques van infligir a molts serveis públics.

Temes dels que va parlar vostè a la interpel·lació. Salut, ens parlava del nou Clínic, un projecte que vostès van tenir al calaix des del 2011, congelat; ara està reactivat i avançant. El nou Trueta –també en va parlar, vostè–, promès el 2013, repetit el 2018, i el 2021 encara estava sense projecte; ara, desencallat, amb terrenys i concrecions. El pla de salut mental al que vostè també va fer referència neix infrafinançat i queda congelat amb Junts; avui aquest Govern l'ha incrementat un quaranta per cent. L'atenció primària va perdre més de dos mil professionals amb el president Mas; ara se n'han recuperat més de 1.500 des del Govern Aragonès. Això no és un problema nou, és la reparació del seu dany.

En educació, la mateixa pel·lícula. Entre 2011 i 2015 retallen un divuit per cent el pressupost i eliminen més de tres mil places de formació professional. El 2021 Junts encara no n'havia obert ni una de nova. Avui, amb aquest Govern s'han creat 7.583 noves places de formació professional per al curs present i el pla del Govern en preveu deu mil en dos anys, integrant per primer cop formació professional i polítiques d'ocupació. Vostès parlen de demanda insatisfeta, nosaltres omplim el buit que vostès van deixar.

En serveis socials, el contracte programa amb el món local el tallen vostès el 2012 i queda una dècada inestable. El tercer sector, que vostès retallen un trenta per cent, està en aquests moments recuperant estabilitat i avança en l'equiparació salarial iniciada també pel Govern anterior. Aquesta és la diferència entre gestionar i lamentar-se.

En habitatge, la fotografia és implacable. Entre 2012 i 2022, l'Incasòl només inicia 683 habitatges –durant deu anys, una mitjana de seixanta-vuit a l'any– a tot el país: dotze el 2011, vint-i-dos el 2012, noranta-cinc el 2013. No cal que segueixi amb la

xifra, un desert públic. El president Illa es compromet a cinquanta mil habitatges assequibles, la meitat en producció l'any vinent, amb sòl activat, planejament aprovat i finançament compromès. Vostès en van fer pocs, molt pocs, però el que no té lògica és que ara s'escandalitzin que en vulguem fer molts.

En universitats i recerca, aquest any els preus dels graus i màsters universitaris han tornat a baixar, a 17,69 euros el crèdit, mentre el 2014 ascendien a 33,52 i 41,17 euros. Això sí que és perdre el tren per a moltes famílies, que no podien accedir a la universitat com a conseqüència d'aquestes tarifes, d'aquests preus de les universitats, de l'educació superior.

En ocupació, deixen un SOC retallat a la meitat i programes juvenils sota el quaranta-cinc per cent d'execució. Avui estem per damunt del setanta.

En dependència hem augmentat el pressupost amb recursos propis en 145 milions i s'ha millorat el finançament de l'Estat, com deia abans el senyor Cid, també amb procediments simplificats, valoracions integrades i una tramitació més garantista dels drets de les persones. Parlava vostè de drama en els serveis públics? Vostès van aconseguir un doctorat en dramatitzar i tensionar els serveis públics d'aquest país durant molts anys.

I arribem al seu darrer *hit*, els pressupostos. Vostès exigeixen coratge per presentar-los. I els ho torno a dir: els presentarem quan estiguin negociats i acordats, perquè volem uns bons pressupostos. I aquí sí que els hem de recordar, com ha fet el diputat Salvadó, una dada que a vostès els hi pesa com una llosa: Convergència abans i Junts ara són l'únic partit que mai –mai– ha votat uns pressupostos des de l'oposició. Mai. Ho han fet el PP, Esquerra Republicana, els Comuns, la CUP i nosaltres, el PSC; vostès no. Comparteixen aquest rècord amb Aliança Catalana i amb VOX. És allò de «o jugo o punxo la pilota». (*Aplaudiments.*) Parlen de responsabilitat, però practiquen el bloqueig sistemàtic.

Sobre finançament, tanquen la moció reclamant el concert econòmic, però cal recordar que el model de finançament està caducat des del 2014. Vostès, quan governaven, no van fer absolutament res per canviar-lo. Ni proposta ni acord ni lideratge. Fins i tot van arribar a no seure a les reunions del Consell de Política Fiscal i Financera. Un balanç, en termes de resultats, de zero.

Tanmateix, i els hi he dit moltes vegades, des del PSC els hi allarguem la mà i esperem que en qüestions clau per a Catalunya, com el finançament, vostès optin per ser part de la solució i de la millora, si és que volen deixar de punxar la pilota i jugar a favor del país. Pensin-s'ho abans de que no es quedin sense possibilitat i sense pilota.

Moltes gràcies.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Sobre les esmenes, i en dos minuts només que tinc... Al senyor Juan Hernández, del PP, miri, malauradament no puc votar l'esmena que vostè fa sobre el model de finançament perquè –no tinc temps d'explicar-ho, se la poden llegir tots els diputats–..., és que és el mateix model que presenta el PSC. Per tant, no l'hi puc votar. En tot cas, ja es posaran d'acord entre vostès.

Al senyor Albert Salvadó, agraeixo el to. Agraeixo les votacions, agraeixo l'acord respecte al model de concert. En qualsevol dels casos, i amb tot el «carinyo», l'advertència, eh? Després em diu: «I després ja veurem com acabem, que aquest concert no acabi com un concert de Nadal, que és efímer, encara que agradable.» *(Alguns aplaudiments.)*

Al diputat Cid. Diu que si tinc ganes, no tinc ganes... Miri, de lo que tinc ganes és que aquest país tingui un pressupost alliberat de la ultraesquerra populista que ens portarà a la ruïna, al final. D'això, tinc ganes. *(Alguns aplaudiments.)*

I al senyor Ribas... Home, senyor Ribas... D'acord, li agraeixo també el to i..., però pocs arguments, si se n'ha d'anar a quinze anys enrere. Sap què va passar fa quinze anys enrere? Què em vol recordar? L'herència del tripartit, el pitjor Govern de la història? *(Alguns aplaudiments.)* Ens va deixar un dèficit de quasi 3.000 milions de l'època. Pensi que l'Incasòl no va poder fer la inversió fins al 2017. Això, el Montilla en va anunciar cinquanta mil, els mateixos cinquanta mil fins al proper torn, no? I anirem saltant de l'un a l'altre.

Acabo. Però, seriosament, senyor Riba, avui tenen una oportunitat. Avui sotmetrem a votació un model just per a Catalunya, el concert econòmic. L'aprovem aquí, després s'ha de negociar. Avui el model de concert el votarà –i ho agraïm– Esquerra Republicana i els Comuns s'hi abstindran. Què faran vostès? Ahir els hi vaig dir: deixin la foscor de l'Estat espanyol i retornin –retornin– a la llum del catalanisme. Votaran en aquesta banda? O ho tombaran amb el PP i VOX? Si us plau, retornin al catalanisme.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el currículum i els programes educatius a les escoles

302-00173/15

I, efectivament, el vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el currículum i els programes educatius a les escoles. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. Honorable consellera, diputats, diputades... Aquesta moció, justament també coincidint avui amb el Dia Internacional de la Infància, va d'allò absolutament necessari de ser inclòs, implícit en l'educació d'infants i joves: de la importància d'un bon rendiment acadèmic, d'uns bons resultats, però també d'educar persones, bones persones, respectuoses amb l'altre, amb l'entorn; de l'establiment de relacions sanes; del judici crític i constructiu, també en l'ús de dispositius de xarxes socials; de la no acceptació del silenci davant conductes que comportin qualsevol forma de violència o discriminació; d'adults i docents responsables, compromesos amb el que fan; de conèixer i tenir curiositat, de mirar més que de veure, d'escoltar més que de sentir. En definitiva, de fer aquelles passes

més enllà sense por, amb valentia, amb rigor, amb coneixement, amb suport i acompanyament.

No és poca cosa, quan aquests valors han d'estar introduïts en totes i cadascuna de les matèries curriculars i de manera transversal. No és fàcil, però sí que és possible. Acabem de començar, però hem de continuar, i no val a badar. Ho deia Albert Einstein, de les seves frases més recordades, que no sols tractaven de fórmules, sinó de la importància de la curiositat, de la creativitat, de la llibertat de pensament i del respecte al ritme de cada persona. «L'escola», deia, «hauria de ser sempre aquell lloc on es desperten els talents, on no se'ls classifica o no se'ls etiqueta; una educació emocionalment respectuosa».

Apostem per la millora dels serveis públics d'atenció a les necessitats psicosocials de la infància i l'adolescència, de reforçar els equips arreu del territori de Catalunya –CDIAPs, CSMIJs, EAPs– per reduir esperes, proporcionar freqüència assistencial que aquell menor requereix sense dilacions. No val a badar, i per aquest motiu n'anomenaré –perquè la moció és extensa, té trenta-tres punts– aquells punts més rellevants.

Actualitzar i revisar la guia per a l'abordatge de la conducta suïcida i de les autolesions no suïcides en els centres educatius de Catalunya. Un de cada quatre catalans –i us ho dic...– d'entre onze i divuit anys s'ha autolesionat alguna vegada; significa un augment d'un 195 per cent dels intents de suïcidi entre infants i adolescents. De la lluita contra l'estigma, del malestar emocional, que també té un increment significatiu.

Un altre gran bloc de la moció és aquella prevenció i lluita contra l'assetjament escolar, el *bullying* i altres formes de violència. Educació registra gairebé cinc-cents casos d'assetjament escolar des del mes de setembre. Molts centres educatius se sumen a la campanya «Aquí prou *bullying*». També el suïcidi sabem que es correlaciona molts cops amb una conducta d'assetjament escolar prèvia. No ens hem d'escandalitzar, però tampoc ho hem de relativitzar ni menystenir ni minimitzar.

El mateix quan parlem de la violència sexual. Avui sí que vull fer una especial menció a *El sostre groc*, als abusos sexuals de l'Aula de Teatre de Lleida, a les seves protagonistes heroïnes. Els meus agraïments a la comissió reparadora, a Isabel

Coixet per haver aconseguit escenificar, explicar amb una delicadesa màxima... (*L'oradora s'emociona.*) Perdoneu, eh? (*Aplaudiments.*) I aquí teníem aquests casos, aquestes conductes hipersexualitzades que deia, no?, com poden ser introduïdes de forma subtil. En aquest cas era sota la forma de teatre, d'exploració del propi cos, del lliure moviment corporal; un contingut adultitzat però fins i tot acceptat. I quan el presumpte agressor es guanya aquella confiança de les famílies..., i fins i tot fent un ús de la manipulació més tèrbola.

Per tant, demanava aquesta actuació ràpida davant la sospita de casos d'abusos sexuals d'acord amb l'estratègia Barnahus i, més crucial, en especial en els infants de curta edat davant aquesta empremta i la petjada de la memòria, quan sols és el relat l'única prova que tenim.

I també deia..., reactivar els equips funcionals d'expertesa adscrits al Departament de Salut, garantir aquesta educació afectivosexual adequada a l'edat i a l'edat cognitiva; d'aquí també la importància d'una bona coordinació interdepartamental.

Però, davant tot aquest escenari de foscor, també hi ha llum, hi ha esperança. Parlo dels factors psicosocials als centres educatius, amb reforç positiu, assertivitat, treball cooperatiu, intel·ligència emocional, empatia, resiliència; com poder contrarestar aquest abús de pantalles, consum de pornografia i violència en els entorns digitals.

Hi ha clàssics que mai passen de moda, no? Me deien..., diu: «Et deixo una pel·lícula...» –me deia una bona amiga– «com contrarestar discursos que aquí en diem “de discriminació” o “d'odi”». Dic: «Doncs mira, aquí tenim aquest, l'*Arde Mississipi*, que és un clàssic. I el personatge li diu: “Per què tant odi?” I diu: “El producte és el poder”.»

Per tant, no ens hem d'enganyar, queda molt per fer. Però en un dia com avui, el Dia Internacional de la Infància, sí que els demano suport en aquesta moció per a les millores, per a la protecció a la infància i l'adolescència, perquè necessita voluntat política, el consens d'aquesta cambra, el compromís. La infància és el nostre tresor i és la millor esperança per al nostre futur.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies a vostè, senyora diputada. A continuació, té la paraula, per defensar les esmenes presentades per un temps de cinc minuts, en primer lloc, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula la diputada Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, vicepresidenta. Consellera... Acabem el Ple, un ple més, parlant d'educació. Aquesta és una moció subsegüent a la interpel·lació que la diputada Berenguer va fer a la consellera d'Educació i Formació Professional, però, òbviament, estem parlant d'un redactat que va més enllà, que interpel·la diferents conselleries: les conselleries de Salut, Drets Socials i Inclusió, Justícia, Educació i Formació Professional. La moció, com ara ha explicat la diputada, planteja millores en els circuits i protocols interdepartamentals per abordar qualsevol forma de vulnerabilitat, procediments que han de ser de cooperació ràpida i eficaç per protegir el més ràpid possible qualsevol infant.

En aquest Ple hem aprovat precisament la creació de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya, una eina que persegueix aquest mateix enfocament integral i holístic. Perquè són els serveis públics, les institucions i els servidors públics qui han de desenvolupar aquestes eines i protocols per fer abordatges integrals que facilitin aquestes situacions a les persones que pateixen qualsevol situació vulnerable, i si són infants, amb moltes més raons.

Vull agrair a la diputada Berenguer la moció, però també el to constructiu de la interpel·lació de l'anterior Ple. La seva professionalitat davant del tema –i avui també ho ha demostrat– representa per nosaltres un Partit Popular que ens agrada molt i que ens agradaria que estigués sota més mocions en els diferents plens. Gràcies també per la voluntat d'entesa, que ens ha permès transaccionar cinc acords. Les nostres vint esmenes dels trenta-tres punts han anat en la direcció de la millora contínua i d'evidenciar la feina feta.

Els en poso alguns exemples –molt ràpid–: l'aplicació de recursos humans i materials en els equips de detecció precoç per detectar necessitats, amb especial atenció a casos de salut mental, amb el pla de xoc que ha desplegat el departament. No oblidem que encara estem abordant les conseqüències de la covid, les

conseqüències emocionals i també mentals. Reforçar els professionals d'assessorament psicopedagògic en els centres, però sobretot millorar els mecanismes de coordinació entre els diferents equips. Millorar les eines que ens permetin llegir els senyals de riscos, com violències, assetjaments, ciberassetjaments, conductes suïcides, consum precoç de pornografia, entre moltes, i actuar de manera contundent. Lluitar contra l'abandonament escolar prematur i totes les seves conseqüències, que s'han anunciat també aquesta setmana passada per part del departament, i posar en valor el paper que juguen les famílies en aquestes situacions i com els hem d'acompanyar, assessorar i atendre des dels serveis públics, com ara el de la unitat de famílies, que, com ja vostès saben, en menys de setanta-dues hores atenen i orienten sigui quin sigui el cas.

La moció reflecteix en la majoria del seu redactat feina que s'està duent a terme per part del Govern de la Generalitat; per tant, la recolzarem àmpliament. Ens abstindrem en alguns punts per responsabilitat, ja que s'entra en percentatges molt específics que estan sotmesos a disposar de recursos. I en votarem alguns en contra –molt poquets, tres, crec recordar– per tenir models diferents.

Però avui, precisament avui, que parlem d'educació, que reivindiquem oportunitats per a totes les persones davant de situacions temporals o situacions estructurals de vulnerabilitat, no podem oblidar que també és 20 de novembre i també és el dia que el dictador feixista va morir. I per què dic això? Perquè és necessari recordar el que representaven aquest dictador i aquest règim pel que fa a l'educació. El règim va acabar amb els avenços de l'escola de la Segona República, va separar nens i nenes assignant rols extremadament injustos a les nenes que encara avui estem combatent, relegant aquestes nenes a la submissió patriarcal, evitant que aprenguessin els mateixos continguts que els nens.

Parlem d'una educació autoritària, nacionalcatòlica, classista, dogmàtica, sexista i doctrinal. Recordem que els professors i els mestres podien infligir càstigs físics als nens i a les nenes. Recordem que els continguts lectius eren fidels al Movimiento i, per tant, estaven prohibits els continguts relacionats amb ciència o pedagogia. Recordem que la segregació no només era de gènere. Hi havien dos tipus d'escoles: les escoles dels rics i les escoles *nacionales*, que només atorgaven coneixements

molt bàsics, no fos cas que la gent pobra pogués tenir punts de vista o pensament crític. I recordem també que els nens i les nenes, joves i adults amb discapacitat van ser marginats, sense drets, confinats, com una vergonya familiar, a les seves llars.

Aquests són recordatoris..., són petits, petitíssims, petitíssimes pinzellades de l'horror que es va viure. Per això avui celebrem aquesta mort. Perquè sí, avui defendrem aquesta democràcia amb ungles i dents perquè els nostres avis i àvies van morir per assolir-la, per assolir aquesta democràcia. Perquè la democràcia és la nostra conquesta i ens ha garantit aquesta dignitat i aquesta llibertat. I, curiosament, avui, amb aquesta moció que defèn la justícia social i la igualtat d'oportunitats, estem fent precisament aquest exercici.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada Rosa Jové i Montañola.

Rosa Jové i Montañola

Diputats, diputades, bon dia a tothom –en català és «bon dia» tot el dia– i, senyora Berenguer, gràcies per citar lo que va passar a Lleida. Les que com vostè i jo treballem en el món de la psicologia infantil, i hi hem treballat juntes, sabem lo que és això, i li agraeixo moltíssim aquest detall.

Bé, avui ens arriba una moció ambiciosa, no direm que no, i llarga, eh?, potser més llarga que ambiciosa, perquè, com vostè mateixa ha dit, són trenta-tres punts, gairebé necessita un codi postal per a ella sola, però a Junts la feina no ens espanta i el treballar per la infància ens motiva i ens agrada, i la vam acollir amb molt bons ulls.

Sí, hi vam afegir algunes millores. Per exemple, no es pot lluitar en contra dels abusos sexuals infantils o l'explotació sexual i no tenir en compte els serveis de la Barnahus, que eviten revictimitzacions i donen suport psicològic i tal, millores que han estat acceptades i que, a més, vostè avui ha esmentat aquí. I, per tant, el nostre sentit de vot serà favorable.

Però ens trobem amb el mateix problema de sempre: totes aquestes millores necessiten recursos i partides noves, i –oh, sorpresa– no tenim pressupostos. Per això ara m'agradaria dirigir-me uns moments al sector del PSC, perquè sembla que aquesta és la bancada on venen els somnis a morir. Totes les seves esmenes rebaixen les aspiracions de fer-ho d'una manera prompta, àgil, i retarden terminis. Jo els entenc, faig un exercici d'empatia: no hi ha pressupostos i volen allargar en el temps les millores, eh? Però, mirin, programes com l'assetjament a les escoles, els abusos sexuals, la prevenció del suïcidi, la salut mental infantil..., no poden esperar per interessos partidistes i pressupostaris. I no diguin que els hi votem els pressupostos perquè per votar-los t'han d'agradar, i si no els veiem no sabem si els votarem. Així que porti'ls i ja en parlarem. (*Aplaudiments.*)

Bé, ho maquillen, tot això, amb un excés de gerundis –crec que n'hi ha trenta o quaranta també–, canviant infinitius com «millorar», «garantir» i «fomentar» per «continuarem millorant», «continuarem garantint» i «continuarem fomentant». Tanmateix, ho amaguen amb addicions de frases com «ho farem d'acord amb la disponibilitat pressupostària». I, clar, això és enganyar més que un espill d'El Corte Inglés, perquè si no hi ha pressupostos no hi ha disponibilitat pressupostària (*algú pica de mans*), i no sabem si n'hi haurà.

Però el sùmmum d'aquesta maniobra és que el punt 5.b, on el PP demanava la prevenció del suïcidi infantil amb una sèrie de mesures noves, vostès el modifiquen dient: «Reforçar» –atenció, «reforçar»– «la prevenció del suïcidi infantil amb els mecanismes que ja estan en marxa». A veure, «reforçar amb lo que ja hi ha» és un oxímoron. No. I, si no, significa admetre que els mecanismes actuals no funcionen o són insuficients. En fi.

Senyors del PP, fa dues setmanes jo els convidava a lluitar per la independència com a única forma d'aconseguir que s'implementin aquestes millores, i l'oferta segueix en peu, eh? (*rialles*), però avui la faig extensiva al PSC. Crec que a hores d'ara ja es van adonant que en una Catalunya independent podrien disposar, per fer els pressupostos, de tots aquests diners que marxen i no tornen. S'imaginem poder fer uns pressupostos que hi hagi diners per a tots? Home... Junts no volem uns

pressupostos d'estar per casa; els volem ambiciosos, amb tot el finançament, amb el cent per cent dels nostres impostos. Sí, nosaltres pensem en gran i per a tothom.

I, senyors del PP i del PSC, per tal de que Catalunya pugui aconseguir al màxim aquestes millores en programes d'infància, tal com es proposa avui, no hi ha més camí que lluitar pel que és nostre. Per això nosaltres som ambiciosos, som lluitadors i som independentistes. Som Junts.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Consellera, bona tarda. Bé, diputada Berenguer, com es nota que vostè ha estat a primera línia, no?, que ha viscut i probablement patit situacions complicades, situacions molt difícils. I també coneix fins a quin punt el sistema educatiu pot esdevenir determinant, perquè, segons l'orientació que se li doni, pot oferir respostes, eines i recursos que marquen la diferència en la vida d'un infant o d'un jove.

Aquesta moció destil·la experiència, destil·la també molta expertesa. I, precisament per això, a la majoria de punts, allunyats d'un posicionament polític, hi donarem suport. De fet, a tots els punts menys a tres punts, que Esquerra Republicana hi votarem en contra.

Per exemple, on qüestiona la gestió de l'educació sexual, obviant que aquesta ja forma part del currículum educatiu, emparat, a més a més, per un marc normatiu que adapta els continguts a cada etapa educativa, i, per tant, no podem parlar d'aquiescència. Diputada, no hem de demanar permís. L'educació sexual és una eina imprescindible per a la prevenció de violències, i vostè ho sap perfectament. Per tant, no pot ser objecte mai de regressions ideològiques.

I celebrem que posi en valor algunes de les transformacions en matèria educativa del Govern republicà, com són els equips funcionals d'expertesa per a l'atenció a la

violència sexual i el maltractament greu als infants i joves en l'àmbit de la salut, imprescindibles per a aquest abordatge integral dels abusos sexuals a través de l'estratègia Barnahus. Un model d'èxit que s'ha d'anar estenent, s'ha d'anar desplegant per a la prevenció, la detecció precoç, l'atenció i la recuperació dels infants i adolescents víctimes d'abusos sexuals mitjançant aquesta actuació i aquesta intervenció coordinada i eficaç de diferents departaments. Barnahus a Tarragona. Avui el *Diari de Tarragona* en feia reflex amb una notícia: 303 casos atesos el darrer any, gairebé el triple –gairebé el triple– que l'any 2020. Per tant, xifres que són esfereïdores.

I per això ens preocupa que el Departament d'Educació i FP no hi estigui posant el que cal. Per exemple, les obres de la Barnahus a Lleida s'havien de començar, s'havien d'iniciar aquest mes de setembre, i veiem a dia d'avui que no consten ni l'inici de les obres ni la licitació del projecte. Per tant, seria important saber els motius d'aquesta paralització d'aquest servei, d'aquest equipament imprescindible per atendre territorialment aquests infants i joves que viuen situacions molt dures, situacions dramàtiques.

O un altre exemple que posa com a model, no?, la figura de coordinació de parentalitat, o també el programa «Salut i escola», un dels millors exemples de treball interdepartamental per promoure accions de salut, prevenció en situacions de risc, atenció precoç en tots els problemes relacionats amb la salut mental i addiccions.

I situacions que s'han de treballar –nosaltres defensem– des de dins a l'aula, perquè treure aquestes situacions a fora no fa que aquests problemes desapareguin. Això seria posar-se una bena als ulls.

És una moció àmplia; com s'ha dit, afecta diferents departaments. Per exemple, sobre el darrer punt, no?, el que parla d'orientació, tot just fa quinze dies, en la moció que Esquerra Republicana vam presentar, érem molt explícits en aquest tema. Ens cal el nou decret d'orientació, ens cal ja –de fet, està dins el pla normatiu del 25–; l'eina que ens ha de permetre treballar per seguir anar reduint aquest abandonament escolar i ajudar cada alumne no només a construir el seu projecte educatiu, el seu projecte professional, sinó també el seu projecte de vida.

I, per acabar, no vull deixar passar un dia com avui, no?, Dia Internacional dels Drets dels Infants, però també 20 de novembre, quan es compleixen cinquanta anys de la mort del dictador. Mig segle després, la nostra societat continua lluitant per consolidar drets, per consolidar llibertats i igualtat d'oportunitats. I si hi ha un espai –si hi ha un espai– on aquesta lluita es fa real i tangible és l'educació. Perquè només una educació crítica, inclusiva i lliure de dogmes garanteix que mai més no retrocedim, que mai més la ignorància o la imposició no siguin instruments de poder i que les noves generacions creixin amb les eines per construir un país més just, més lliure i també, evidentment, més democràtic.

Per tant, l'educació és avui, com també ho era ahir, el millor antídoto contra qualsevol temptació autoritària.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Muchas gracias, vicepresidenta. Señora *consellera*, señores diputados, muy buenas tardes. Al leer el título de esta moción del Partido Popular sobre el currículum y los programas educativos en la escuela, debo confesarles que me emocioné: pensé que, por fin, además de VOX, otro grupo parlamentario atinaba en señalar las raíces de la actual crisis de la escuela catalana, que no son otras que los criterios metodológicos y pedagógicos sobre los que se sustentan los decretos de ordenación de enseñanza, más conocidos como «currículums».

No obstante, al empezar a leer la moción mi ilusión languideció, porque el Partido Popular en esta moción no critica el currículum, no propone una alternativa a los currículums, y, por lo tanto, de prosperar esta moción, la escuela catalana seguirá sumida en la profunda crisis en la que permanece desde hace ya demasiados años.

Porque el Partido Popular en esta moción no reconoce que el problema fundamental de la escuela catalana, a la que han condenado los distintos gobiernos de la Generalitat de cualquier signo político desde ya hace muchos años, son los vigentes

currículums, que menosprecian y que restringen la exigencia cognitiva. Y, por lo tanto, como se basan en menospreciar el conocimiento valioso, arrasan la comprensión lectora, la memorización, el conocimiento profundo, el conocimiento de causa, que es lo que produce realmente, lo que da lugar al pensamiento crítico, que es lo que falta precisamente en la escuela catalana.

Y como el conocimiento se ha devaluado, la escuela ha perdido su razón de ser. Porque la escuela siempre había sido aquel ascensor social en el que los niños, especialmente los pobres, tenían acceso al conocimiento de aquellas cosas poderosas, a la trascendencia de su experiencia cotidiana, y de esa manera podían progresar en su vida.

Y, por lo tanto, la noble esencia de la escuela ha desaparecido. Y ahora la escuela lo que tiene que hacer y lo que hace, lamentablemente, en muchas ocasiones es contentar a los niños con mucha parafernalia digital, pero provocando el desastre de los peores resultados en comprensión lectora, ciencia y matemáticas de toda España. (*Alguns aplaudiments.*) Y, además, desgraciadamente, Cataluña es hoy la región de España que tiene la peor tasa de acoso escolar, tras Canarias.

Por lo tanto, es importante que se den cuenta, señores del Partido Popular, de que lo que están haciendo ustedes con esta moción es empezar a construir la casa por el tejado, no por los cimientos. Y aunque es verdad que dicen muchas cosas que nosotros, lógicamente, vamos a aprobar porque son necesarias, ustedes no atinan en dónde está la raíz, en dónde está la esencia del problema de la escuela catalana.

Y, por lo tanto, lo que están haciendo es poner parches. Y ustedes ponen un parche de tela nueva sobre una vestidura vieja y raída. O, dicho de otro modo, sobre un odre viejo vierten ustedes vino nuevo. Y me imagino que todos sabrán qué pasa cuando estas dos cosas suceden: que se revientan los odres y que se destroza el vestido.

Además, tengo que decirles que ustedes, señores del Partido Popular, han comprado postulados y premisas propias de la bancada progresista y de la bancada separatista, como por ejemplo sucede en el punto 4.d. Porque en el punto 4.d ustedes compren precisamente la necesidad de dotar con más recursos los *plans educatius d'entorn*, cuyo eje fundamental es la imposición del monolingüismo en

catalán en la escuela y la erradicación del castellano (*alguns aplaudiments*) y, además, en el punto 5.e, ustedes aplauden con efervescencia los planes, el programa «Salut i escola», que promueve el adoctrinamiento LGTBI entre los niños más pequeños.

Entonces, por eso les he dicho desde el inicio de mi intervención que han errado ustedes en la solución proponiendo algo que lo que va a hacer es acentuar más el problema de la actual crisis de la escuela catalana.

Muchísimas gracias.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Es tracta d'una moció –ja s'ha dit, eh?, però no deixa de ser cert– molt extensa, també sobre un element central al nostre estat del benestar com és l'educació dels nostres infants i joves, que debatem precisament el Dia Mundial pels drets de la Infància.

Una reflexió inicial. Creiem que hi ha una certa confusió pel que fa al rol del sistema educatiu, perquè no és funció pròpia dels nostres centres educatius suplir els pares i les mares en el seu insubstituïble paper d'educadors, especialment en valors, però, en canvi, la moció pretén en alguns dels seus plantejaments que els centres educatius facin aquest rol, això sí, sobre la base d'un sistema de valors a la carta, en lloc de formar en els continguts curriculars, ètics i cívics que només poden estar basats en el sistema de valors de què ens hem dotat com a societat, definits pel bloc constitucional. Com a ferm defensors de la Constitució i del sistema autonòmic, de ben segur vostès deuen estar-hi d'acord.

Si no volem tornar a la formació en l'esperit nacional, la religió obligatòria i l'adhesió incondicional a un règim com el franquista, avui que justament es compleixen cinquanta anys de la mort del botxí cal preservar els valors democràtics que representa l'educació pública. En aquesta mateixa clau, el plantejament de que es pugui deixar alumnes sense accés a educació afectivosexual col·lideix amb el seu

plantejament de desenvolupament harmònic i integral de la persona, que no es pot negar a aquests infants i joves.

Valorem positivament el plantejament que efectua la moció de posar en marxa un pla de reforç dels recursos materials i humans als centres de desenvolupament infantil i atenció precoç, als equips d'assessorament i orientació psicopedagògica i als centres de salut mental infantil i juvenil a fi d'atendre de forma ràpida i eficaç els infants que requereixen atenció i orientació davant de diverses circumstàncies de vulnerabilitat psicosocial.

Els CDIAP són garantia del dret subjectiu dels infants i les seves famílies a rebre aquesta atenció precoç especialitzada de forma universal i gratuïta. Cert que de ben segur necessitem increments pressupostaris per garantir la plena atenció de tota la infància de zero a sis anys amb necessitats específiques, així com la continuació d'aquest suport i acompanyament en l'etapa posterior amb els professionals necessaris en els CSMIJs, facilitant l'accés equitatiu d'infants i adolescents als serveis públics d'atenció a la salut mental i benestar emocional.

Aquesta falta de continuïtat del CDIAP al CSMIJ i després al CSMA pot trencar la continuïtat assistencial, clau en aquest tipus d'atenció en què és bàsica la construcció de la confiança entre la professional i la persona atesa, imprescindible per combatre l'actual deteriorament del benestar emocional dels nostres infants i adolescents, que es tradueix en alguna de les qüestions a les que s'al·ludia en la moció.

La moció parla d'autolesions, de conductes suïcides, d'addiccions de caràcter comportamental, amb una prevalença important d'aquelles associades a l'abús de pantalles, i també de les conseqüències de l'assetjament escolar un cop produïda la situació, amb un impacte negatiu innegable sobre la víctima de l'assetjament, sense que això vagi en perjudici de la millora dels circuits de prevenció, els protocols d'actuació i la difusió i coneixença d'aquests per part de professionals, alumnat i famílies.

Tot i ser cert que els darrers anys va haver-hi un increment de recursos per a aquesta xarxa d'atenció precoç, és també cert que havien estat congelats durant anys i que, per tant, se n'ha provocat un infrafinançament de caràcter sostingut, i, tot i la creació

de nous centres, l'ampliació d'equips professionals i la millora d'indicadors del sector, resulta insuficient. Per tant, segueix havent-hi importants mancances. I sense prou recursos no és possible una atenció més personalitzada i amb una periodicitat de caràcter setmanal, i, per tant, alguns infants tenen les seves necessitats sense cobrir de la forma que seria més adient.

Coincidim en aquest concepte de «desenvolupament integral» i, per tant, ens sembla encertat reforçar els equips amb psicòlegs, pedagogs i psicopedagogs, treballadores socials, logopedes, cosa que requereix també mecanismes de coordinació àgils per donar una adequada resposta a la diversitat de l'alumnat, especialment pel que fa a l'alumnat amb necessitats educatives especials i les seves famílies, atenent també a determinants socials territorials en la prestació del servei i, per tant, a les característiques específiques de cada territori.

I acabo, vicepresidenta, amb una reflexió. Compartint algunes de les qüestions que es plantegen en matèria de formació professional, més enllà que es puguin tenir en compte les demandes del mercat laboral i les necessitats del territori, la garantia de trajectòries educatives satisfactòries i de continuïtat en estudis postobligatoris passa tot sovint per reconèixer una dimensió sovint oblidada: la capacitat del procés d'aprenentatge per contribuir a la felicitat, realització i desenvolupament personal dels alumnes, ultrapassant, per tant, la mera inserció laboral en aquells sectors empresarials més demandats.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bona tarda. Primer de tot, agrair a la diputada Berenguer la moció que presenta. Toca molts temes, abasta un ampli espectre de problemes que afecten els infants i els joves i directament l'escola, i, per tant, creiem que és una moció encertada.

Però també hem de dir que és una moció que, sota aquest paraigua de la preocupació per l'educació i el benestar emocional, també té dues ànimes molt diferents: una, que és la que compartim plenament, de reforçar serveis públics, d'ampliar recursos a la salut mental, millorar la detecció de violències i acompanyar famílies a lluitar de debò contra l'abandonament escolar, però també, al mateix temps, té una altra ànima que nosaltres no compartim, i és aquesta voluntat del Partit Popular d'introduir per la porta del darrere un model educatiu conservador i tutelat per la moral particular de cada família.

La moció parla de «neutralitat educativa», però nosaltres ho entenem com un eufemisme per limitar la funció emancipadora de l'escola pública. L'educació en cap cas és neutral: o serveix per garantir drets, igualtats i llibertats o es converteix en un instrument per reproduir dogmes. Nosaltres creiem que els drets dels infants no poden quedar subordinats parlant de l'aquiescència de les famílies ni de vetos encoberts sobre educació sexual integral, que per nosaltres és clau per prevenir violències i promoure relacions igualitàries.

Però, com deia al principi, hi ha molts punts que sí que podem defensar: reforçar el CDIAP, l'EAP, el CSMIJ; reduir llistes d'espera, naturalitzar patis, ampliar els SIEI, lluitar contra l'assetjament i el suïcidi juvenil, enfortir els plans educatius d'entorn i coordinar millor els serveis públics.

El nostre vot, per tant, serà conseqüent amb aquesta doble realitat. Donarem suport a tot allò que reforci els serveis públics i els drets dels infants i la inclusió –és la majoria dels punts de la moció, estem molt d'acord amb ella–, però sí que ens oposarem als punts que hi ha que per nosaltres són un intent de limitar la llibertat educativa o d'introduir moralismes, perquè pensem que l'educació ha de ser un espai de llibertat, ni de control ni de dogmes.

Moltes gràcies.

El president

I, finalment, per fixar la posició del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Podem estar d'acord en molts punts d'aquesta moció que presenten, però no és de rebut parlar de benestar, salut mental o inclusió en el sistema educatiu sense admetre que Catalunya no és competent ni pel que fa a plans educatius ni per escollir llengua vehicular ni per decidir quin currículum s'implanta. La realitat, agradi més o agradi menys, és que no gaudim de sobirania educativa plena, i això limita enormement la nostra capacitat de reacció i de millora.

I no és que vulguem delegar responsabilitats en el Govern espanyol i espolsar-nos la culpa –no. És evident que els darrers governs catalans han trinxat activament un model educatiu que suava funcionava i excel·lia. Avui les aules del país no coneixen la neutralitat. La contaminació ideològica i política que impregna els centres i que qüestiona i penalitza el pensament crític de l'alumnat posa en risc la llibertat d'opinió i d'expressió dels nostres joves.

L'escola no pot ser un tauler de joc on els partits o les ideologies maten el lliure pensament i l'enviïn a la casella de sortida. Ha de dotar de coneixement i formació els alumnes, no pas instruir-los en el dogma. Necessitem un ensenyament plenament català, lliure de tuteles i d'imposicions absolutistes. I això no ho abastarem amb mesures cosmètiques ni amb més comissions ni burocràcies.

No necessitem tampoc, com proposen, que l'Estat, amb to paternalista, ofereixi formació a les famílies en clau educativa. Què s'insinua a la moció, que els progenitors no sabem educar els nostres fills i que hem de menester instruccions precises del Govern de torn per gestionar-ho? Aquesta ingerència és inacceptable.

Com també és inacceptable que, davant la incapacitat del sistema judicial i social de resoldre conflictes familiars de manera ràpida i efectiva, proposin establir una altra estructura burocràtica reactivant la figura del coordinador de parentalitat. Els problemes es resolen anant a l'arrel i atacant-la, no amb sargits provisionals. Aquesta figura que vindiquen, una mena de mediador estatal omnipresent que ha de fer de pont entre progenitors, és una nova intromissió de l'Estat per substituir l'autoritat i responsabilitat de les famílies en l'educació i evolució dels seus infants. I no ens hi trobaran.

Ple suport, en canvi, a tots aquells punts que pretenen combatre l'assetjament escolar o detectar violències de caire físic, psicològic o sexual. Així mateix, votarem

a favor dels acords que proposen: el pla de reforç dels CDIAPs, dels equips d'assessorament pedagògic i dels centres de salut mental infantil i juvenil, amb voluntat de destensió les llistes d'espera i oferir solucions amb celeritat als alumnes que han de menester aquests serveis.

Aliança Catalana aposta per retornar a l'escola la seva funció principal, que és ensenyar, formar i transmetre cultura i llengua catalanes, i deixar de convertir-la permanentment en un laboratori social i polític, com hem vist que han fet vostès els darrers anys. Potser així podrem llegir els informes PISA sense haver-nos-en d'avergonyir.

El president

I per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bé, com he dit, agraïments als grups que han presentat esmenes, la diputada Rosa Jové, de Junts, la diputada Gisela Navarro, de Socialistes i Units per Avançar. He acceptat, he fet transaccions al que crec que sumava i millorava el text resultant. És veritat que el PSC –jo ho he de dir– està avesat a presentar esmenes en les que intenta igualar el sentit de les mocions, propostes de resolucions que es proposen rebaixar al màxim; més enllà de ser unes rebaixes, això ja era preu de ganga.

I, fins i tot, no són el conseller de Política Lingüística, però utilitzen sempre l'infinitiu més un gerundi: «continuar treballant», «seguir impulsant»..., i així tantes vegades com punts tingui la proposta de la moció o la resolució. És un abús formal del gerundi i vol fer passar bou per bèstia grossa: fer veure que d'alguna manera es treballa intensament, però molts cops el més calent està a l'aigüera. I d'altra..., alguna esmena que no modifica ni el text originari. Ho dic de debò, ho poden comprovar. És l'esmena número 17. Com l'he d'acceptar, si és el meu text?

Bé, contesto al diputat de VOX. Vostè acaba de fer una instrumentalització política aquí de la infància i l'adolescència per un tuit o per un vídeo. I sap què passa? Que tant de bo no s'hi trobés mai amb cap dels seus, amb aquests temes que estem parlant. Tant de bo no s'hi trobés, perquè, li diré, seran els primers que voldran que

s'explori i que es faci educació psicoafectivosexual, que es faci el que calgui..., per aquell pederasta o aquell pedòfil. Per tant, la doble moral; això és el que els hi passa.

I acabaré amb Esquerra Republicana, la CUP. Doncs haurien d'haver esmenat també quan parlem de l'aquiescència, perquè la diputada Rosa Jové deu saber que l'aquiescència en psicologia l'entendem com un ítem dins d'un test psicològic, que és aquesta tendència a donar un suport afirmatiu, però, evidentment, podem impartir, i no tracta de moralismes ni de convencionalismes ni de res. Precisament tractava d'això, d'aquesta llibertat educativa.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades d'aquesta tarda, que són els punts 21, 22, 23 i 24 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions a les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit. Pregunto si hi ha cap grup parlamentari que vulgui suggerir algun altre punt votat separatament. *(Pausa.)* No? Hi ha cap grup parlamentari que vulgui que es llegeixi de manera específica algun punt de les mocions? *(Pausa.)* No? Doncs comencem.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'evolució de les llistes d'espera (continuació)

302-00170/15

Començarem amb la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'evolució de les llistes d'espera.

Votem els punts 1, 3, 6, 8 bis, 8 ter i 11.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 131 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

Votem els punts 2, 4.4 i 4.6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, cap vot en contra i 9 abstencions.

Votem també de manera conjunta els punts 4.1 i 4.2.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 129 vots a favor, cap vot en contra i 2 abstencions, i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Votem el punt 4.3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 115 vots a favor, cap vot en contra i 17 abstencions.

Votem els punts 4.5 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 81 vots a favor, 9 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 98 vots a favor, cap vot en contra i 34 abstencions.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 72 vots a favor, 60 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 90 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

I finalment votarem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 123 vots a favor, 9 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el primer sector (continuació)

302-00171/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el primer sector.

Votem els punts 1.1, 1.4, 3.1, 3.3, 4.4, 4.5, 5.5, 5.6, 6.1 i 6.2.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

També de manera conjunta votem els punts 1.2 i 3.4.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, cap vot en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 1.3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 128 vots a favor, cap vot en contra i 4 abstencions.

Votem els punts 1.5 i 2.1 conjuntament.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 85 vots a favor, 42 vots en contra i 5 abstencions.

També conjuntament votem els punts 2.2 i 2.6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 90 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem ara els punts 2.3 i 2.5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 126 vots a favor, 6 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 2.4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 86 vots a favor, 42 vots en contra i 4 abstencions.

Votem a continuació el punt 3.2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 103 vots a favor, cap vot en contra i 29 abstencions.

Votem el punt 3.5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 112 vots a favor, cap vot en contra i 20 abstencions.

Votem el punt 3.6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 117 vots a favor, 2 vots en contra i 13 abstencions.

Votem el punt 4.1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 88 vots a favor, 42 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 4.2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 82 vots a favor, 42 vots en contra i 8 abstencions.

Votem el punt 4.3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 20 vots en contra i 4 abstencions.

Votem el punt 5.1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, cap vot en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 5.2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 126 vots a favor, cap vot en contra, 6 abstencions.

Votem el punt 5.3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 82 vots a favor, cap vot en contra i 50 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 5.4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 79 vots a favor, 42 vots en contra i 11 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les finances públiques (continuació)

302-00172/15

A continuació votarem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les finances públiques.

Votem el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 59 vots a favor, 42 vots en contra i 31 abstencions.

Votem el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap vot en contra i 72 abstencions.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 66 vots en contra, 54 vots a favor i 2 abstencions.

Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 24 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 24 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 90 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el
currículum i els programes educatius a les escoles (continuació)**

302-00173/15

I, en darrer terme, votarem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el currículum i els programes educatius a les escoles.

Iniciarem aquesta votació amb la capçalera del punt 1.

S'inicia la votació.

Ha estat aprovada per 128 vots a favor, cap vot en contra i 4 abstencions.

Votem a continuació el punt 1.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 73 vots en contra, 59 vots a favor i cap abstenció.

Conjuntament votarem els punts 1.b, 2.d, 2.e, 3.a, 3.b, 3.e, 3.f, 3.g, la capçalera del punt 5, 5.a, 5.b, 5.c, 5.d, 5.f i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem a continuació el punt 1.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, 2 vots en contra i 3 abstencions.

Votem el punt 1.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 69 vots a favor, 8 vots en contra i 55 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 2.a, 2.b i 4.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 90 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem a continuació el punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem ara el punt 3.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 123 vots a favor, cap vot en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 3.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 72 vots en contra, 51 vots a favor i 9 abstencions.

Votem el punt 3.h.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 126 vots a favor, 6 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 4.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 126 vots a favor, 6 vots en contra i cap abstenció.

De manera conjunta votarem els punts 4.b i 5.e.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, 9 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment votarem el punt 4.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 66 vots en contra, 60 vots a favor i 6 abstencions.

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les set del vespre i onze minuts.